
HET VROUWELIJK AANGEZICHT VAN GOD
weg tot een nieuwe spiritualiteit
Zohra Noach

HET VROUWELIJK AANGEZICHT VAN GOD

weg tot een nieuwe spiritualiteit

Zohra Noach

© Zohra Noach, Zohra Noach Foundation
Foto Omslag: Zonsopgang boven de Atlantische Oceaan

www.zohranoachpublicaties.nl

Uit deze uitgave mogen uitsluitend de originele teksten
in ongewijzigde vorm worden overgenomen met vermelding
van de bron en de naam van de auteur

INHOUD

Vooraf

DE KOSMISCHE CHRISTUS

- nieuw begrip
- de kracht om te zijn als goden
- verlossing van het karma van de historische Christus
- het inzicht beleven
- nieuw perspectief

Vragen en antwoorden

- samenwerken met de Meesters van Liefde en Wijsheid
- het karma van de historische Christus
- lijden
- vergeving der zonden
- God of Christus
- en de massa dan?
- andere Meesters

HET VROUWELIJK AANGEZICHT VAN GOD

- tijd voor het vrouwelijk aangezicht van God
- weg tot hervorming
- 'de kus van de bruidegom'
- meditatie

Vragen en antwoorden

- de lange weg naar buiten
- revolutie in de maatschappij?

- aan God gelijk zijn
- de rol van de kerk
- pleisters plakken
- angst voor heksen
- "de vrouw zal verpletteren de kop van de slang"
- de spiraal draait door
- onder druk
- seksualiteit, genialiteit, spiritualiteit

DE NIEUWE SPIRITUALITEIT

- het verhaal van de mens
- de nieuwe spiritualiteit
- gevaren
- vrijheid van geest
- de kracht van de oproep
- meditatie

Vragen en antwoorden

- angst bij het open gaan
- angst bij het doorgeven
- waar blijft je vrije wil?
- elkaar "gebruiken"
- verankeren in de persoonlijkheid, in de aarde
- het als vrouwelijk verschijnen van de Christus
- herkenning in jezelf
- je kleinheid en je grootheid
- de grote verwondering

VOORAF

Als ieder tijdperk gekenmerkt wordt door een eigen mensbeeld, godsbeeld en wereldbeeld dan vormen de drie lezingen in dit boek bijeengebracht duidelijk de overgang naar een nieuw tijdperk. De afgelopen tweeduizend jaar is het mensbeeld sterk beïnvloed door het christendom, ontstaan uit de boodschap van Jezus.

In de eerste lezing laat Zohra zien hoe de mensheid al die tijd met die boodschap is omgegaan. Hierdoor zijn zeker waardevolle menselijke ontwikkelingen tot stand gekomen. Maar er ligt ook nog een groot potentieel in de mens verborgen, dat vrijgemaakt kan worden door een nieuw beeld van zichzelf. In dat nieuwe mensbeeld speelt een belangrijke rol de openheid naar de geestelijke dimensies en geestelijke wezens.

Vanuit het gangbare beeld wat de mens van zichzelf heeft is het niet zo vanzelfsprekend dat vanuit de geestelijke werelden contact gezocht wordt met ons mensen, ongeacht ieders achtergronden, en dat er vandaar uit een soort begeleiding aangeboden wordt. De boodschappen die tot ons gericht worden in ons opnemend, kan ons inzicht zich echter verwijden en kunnen we inzien hoe dit toch past bij ons diepste wezen.

De tweede lezing, waaraan dit boek zijn titel ontleent, geeft dan vanuit dit nieuwe menszijn een verruimende visie op het godsbeeld.
God komt uit de hemel en kan op aarde, in de materie en in ieder mens teruggevonden worden.
Het godsbeeld wat in de afgelopen eeuwen onderwerp van controverse was, van het wel of niet bestaan van God, van een goede of onbegrijpelijke God kan veranderen en een wezenlijk

onderdeel worden van ons eigen stoffelijk bestaan. Daartoe is wel nodig dat we een dominerende mannelijke visie loslaten, omdat het vrouwelijke op een evenwaardige wijze het totale menszijn vervult en vormgeeft.

De nieuwe spiritualiteit als derde lezing brengt de verworven inzichten naar de praktijk van het handelen, waardoor het wereldbeeld kan veranderen. Het zijn geen blinde krachten die de maatschappij vormen, geen onveranderlijke structuren, maar het is de wil van de mens zelf. De mens met zijn goddelijk zijn, zijn geestelijke vrijheid, en met alles wat in hem is.

Deze abstract geschetste lijn krijgt een warme menselijke invulling in de drie motto's die aan de lezingen vooraf gaan. Het zijn drie delen van het verhaal over de Christusdrager Jezus, eveneens door Zohra geschreven en gepubliceerd in het boek "De Witte Lotus"
https://zohranoachpublicaties.nl/

De drie lezingen 'de kosmische Christus', 'het vrouwelijk aangezicht van God' en 'de nieuwe spiritualiteit' werden gehouden in Bilthoven op 7 maart, 11 april en 30 mei 1986.
Aan de tekst zoals die daar uitgesproken werd is bijna niets veranderd; hier en daar is een woord op een andere plaats gezet en/of een zin omgegooid ter wille van de leesbaarheid. Zohra's zeer eigen spreekstijl is zoveel mogelijk intact gelaten.

maart 1987 Kees de Kuijer

DE KOSMISCHE CHRISTUS

Bilthoven, 7 maart 1986

Er was eens een jonge Hemelse Mens, die zich zeer eenzaam voelde. In vroeger tijden, bijna 20 eeuwen geleden, had hij een zeer zware en moeilijke opdracht op aarde moeten vervullen. Hoewel zijn opdracht een boodschap van zuivere liefde en offer was, werd hij door meer dan de helft van de mensheid verkeerd verstaan. Op zijn jonge schouders werd een schuld gelegd, die hij zelf niet gemaakt had, maar waar hij verantwoordelijk voor werd gesteld. De boodschap die hij bracht kwam van God, geïnspireerd door de Heilige Geest, zodat de jonge mens het nederige omhulsel werd van de Zoon Gods. En hoewel hij geheel handelde zoals de Zoon Gods dat wenste, geleid door de Heilige Geest, en zichzelf (de mens die hij was) helemaal offerde, was ook dat nog niet genoeg. Waar bleef de mens, dolend door de eeuwen, steeds weer misverstaan, door niemand erkend, door niemand begrepen?

Soms was er in al deze eeuwen, als een zonnestraal, de liefde van een mens, die zocht naar de waarheid. Die belangeloze liefde aanbood, ja zelfs tegen de gevestigde orde en kerkelijke dogma's in. Helaas gebeurde het maar zelden, maar toch was het genoeg om iets van de zware schuld door het misverstaan van de Goddelijke boodschap, bijna 20 eeuwen van strijd, bloed en tranen, weg te halen. Zodat de last dan iets lichter werd.

Op een goede dag dwaalde de Hemelse Mens wederom op aarde rond, zoekend naar een nieuwe zonnestraal die zijn zware last wat zou kunnen verlichten. Op zijn weg ontmoette hij een jonge, eenvoudige vrouw, die naar hem keek.
Hij sprak haar aan, maar zij week verschrikt achteruit en riep hevig ontsteld, een kruis slaande:
'O, nee, dit kan mij niet overkomen, dit moet de duivel zijn die mij hoogmoedig wil maken.'

Zeer droevig vervolgde de Hemelse Mens met gebogen schouders zijn weg. Wederom een mens die niet over de brede stroom van misverstanden, onbegrip en dogma's kon komen?

De Witte Lotus
Legende

nieuw begrip

Er is mij vanuit de geestelijke begeleiding gevraagd, om aan mensen van nu nieuw begrip te willen brengen, nieuw besef in jezelf hoe je met het oude christendom in deze nieuwe tijd om kunt gaan, hoe je jezelf daarin op een nieuwe wijze levend kunt verhouden. En hoe toch alles wat ons is gegeven, zijn waarden blijft behouden. Het is niet goed om oude waarden weg te doen voor nieuwe. Het is wel de bedoeling om door de groei van ons spiritueel bewustzijn, van ons ik-bewustzijn, dus ons stoffelijk bewustzijn, nieuwe ongekende gebieden gezamenlijk te gaan verkennen.

Datgene wat de historische Christus, de Meester Jezus ons heeft gegeven, was een 'poort van genade' werd mij gezegd. Een poort van zo grote genade, opdat ieder mens daarin zijn eigen genade, zijn eigen liefde, zijn eigen goddelijk zijn zou kunnen herkennen.
Tweeduizend jaar hebben we geploeterd, gezwoegd, geleden, gestreden. Gevochten, bloed vergoten, macht gebruikt en misbruikt. Enorme schoonheid gekregen, mystieke beleving gehad. Alles hebben we daarvan gehad. Maar altijd toch was dáár de Christus, de historische Christus, en híer stonden wij. En natuurlijk blijft Hij daar en zijn wij hier, maar het betekent voor de mens van nu dat er nu een veel grotere, optimale mogelijkheid is in de mens van nu om het Christus-zijn, wat in het vermogen van ieder mens ligt, in jezelf te beleven. In jezelf zodanig te beleven dat je hele zijn, je hele stoffelijke ik-bewustzijn daardoor hoger, daardoor dieper kan gaan leven, kan bestaan. Dat je daardoor een grotere eenheid in jezelf krijgt, een diepere mate van gevoel in jezelf, een hogere wijze van denken in jezelf.

Dat door dit werkelijk bewustzijn van te zijn een Christus in jezelf, je de kracht krijgt, dat je de moed geeft het leven in al zijn geledingen aan te kunnen. Jezelf in je eigen totaliteit te kunnen accepteren, hoe dat ik dan ook mag zijn, in alle aspecten, in alle facetten daarvan. Maar dan vanuit een zo grote liefdevolle, genadevolle acceptatie, waardoor je kracht krijgt, waardoor je vernieuwing krijgt in jezelf.

de kracht om te zijn als goden

U zult u afvragen: Hoe komen we daaraan? In al deze eeuwen hebben wij het goed en kwaad geleerd, vanuit het besef: dáár was de Christus, daardoor zijn wij verlost. Eigenlijk hoef je er dan zelf niet zoveel aan te doen. Het betekent dat wij onze verantwoordelijkheid op de schouders van deze Meester, maar ook de mens die Hij is geweest, hebben gelegd. Het betekent dat wij een karma, een levensgroot, tweeduizend jaar oud karma hebben gevestigd op deze planeet. Karma is niet negatief, karma is werk, is in wezen opbouwend werk. Door karma te vestigen kan men tot onderscheiding, vernieuwing geraken. Dit hebben wij dan ook tweeduizend jaar met verve gedaan. En nu in dit nieuwe tijdperk is er in het bewustzijn van de mens, door de volledige ik-bevestiging die het in de stof heeft gekregen, de intellectuele ontwikkeling die wij hebben gehad, een basis gevormd waardoor de mens nu zijn spirituele ontwikkeling, maar dan ook werkelijk diep, vanuit zijn diepste ik, ter hand kan nemen.

In al die eeuwen werd ons geleerd dat wij een onsterfelijke ziel hadden. Daar werd verder meen ik niet zo vreselijk veel verder over uitgeweid.

Er was de hel, er was de hemel, en die onsterfelijke ziel ging naar de hel of naar de hemel, in het katholieke geloof ook nog naar het vagevuur. Verder werd daar niet zo over gesproken.

Nu weten wij allen dat deze ziel, laten wij het noemen dit hogere energieveld van de mens, inderdaad onsterfelijk is, niet sterft bij de stoffelijke dood, en zich van leven tot leven een nieuwe vorm, een nieuwe stoffelijke vormgeving zoekt. Deze ziel, altijd op weg, altijd op zoek, altijd verlangend, in ongestild verlangen, wetend van vervolmaking, verstoffelijkt zich opnieuw om tot vervolmaking door ervaring te kunnen komen. Nu is het ik-bewustzijn van de mens zo groot geworden, dat wij kunnen begrijpen hoe deze ziel van leven tot leven werd voortgejaagd, vanuit die enorme geestkracht, om zijn hoogste zijn, zijn goddelijkheid, in stof te moeten brengen.

Wij mensen met dit bewustzijn kunnen nu, vanuit ons hoger denken, vanuit ons dieper gevoel, gaan beginnen met de ziel te bevrijden van de te grote dwangmatige overheersing om tot vervolmaking te komen. Hoe doen wij dat? Dat kunnen wij alleen door het inzicht dat wij als mens persoonlijk verantwoordelijk zijn voor onszelf. Dat wij in ons hebben een zo groot goddelijk zijn, dat wij in onze stoffelijkheid, in onze ziel en in ons hoogste zijn, in de vereniging van deze drie-eenheid, deze eenheid, absoluut tot het werkelijke bewuste besef kunnen komen hoe wij dat hoogste zijn nu in ons stoffelijke ik-bewustzijn tot een creatie kunnen brengen, tot werkelijk leven kunnen brengen. Het betekent niet dat daardoor bepaalde oude waarden, oude denkwijzen, oude beelden, die wij hebben meegekregen vanuit onze jeugd, moeten wankelen - dat wil ik u niet aandoen - maar wel dat zij verbreed kunnen worden, verdiept kunnen worden, verwijd kunnen worden. Het betekent dat wij zijn als goden.

Datgene wat de Christus ons heeft aangereikt, de historische Christus, was een poort van genade om aan ieder mens, aan ieder menselijk wezen aan te kunnen tonen: zo zijt gij ook.
Gij hebt de kracht om te zijn als goden.

Hoe gaan wij dan nu verder om met dit christendom? Wat doen wij nu met dit zeer grote besef van verantwoordelijkheid? Hij heeft die poort geopend, Hij heeft a.h.w. het voorbeeld gegeven. Hij heeft in Zijn hoogste zijn, in Zijn enorme grote zijn als geest, als ziel en als mens een voorbeeld gegeven, een poort geopend. En wij mensen hebben dat vaak als een macht gebruikt, misbruikt, wij hebben dat op Zijn schouders gelegd, wij hebben van alles gedaan in Zijn naam, vanuit Zijn naam.
Wij hebben ons daarvan teruggetrokken en gedacht:
"Dat is van Hem."
Wij hebben het als voorbeeld gebruikt: "Ach, je moet proberen zo goed mogelijk te leven, maar dat zijn wij niet."

En wat ik nu - en met mij vele anderen - moet brengen is het besef dat wij mensen een ontzagwekkende grote kracht in ons hebben, een vermogen van liefde, van genade, van vergeving. Van warmte, van leven, van nieuw leven gevend, geestelijk in ons.

verlossing van het karma van de historische Christus

Dit houdt tevens in dat wij het karma, dat wij, mensheid, tweeduizend jaar lang op de schouders van deze grote mens hebben gelegd, nu mogen zuiveren, nu mogen inlossen, weder opbouwen. We zijn opbouwwerkers, karma is werk.

Het betekent dat hoewel Hij zelf dit karma heeft gevestigd op aarde om de mens tot onderscheiding te 'dwingen' zou ik haast willen zeggen, liefdevol te dwingen om tot zodanige onderscheiding te kunnen komen dat die mens daardoor zijn eigen goddelijkheid uiteindelijk eens zou herkennen.

Dit karma kan nu zowel vanuit zijn kant als van onze kant in een gezamenlijkheid verlost worden. In een samen opgaan van deze historische Christus en ons mensheid, kan de mens nu komen tot de waarachtige kosmische Christus in zichzelf.
Wat uiteindelijk zijn bedoeling is geweest.

In "De Witte Lotus" een boek met gedichten, verhalen en legenden, werd mij door de Meester Jezus zelf het verhaal 'Legende', 'De mens Jezus' en 'De hemelse mens' doorgegeven. Daar staat ook zeer duidelijk hoe deze mens - want mens was Hij ook - tweeduizend jaar lang, ook Hij incarneert van leven tot leven - dit enorm grote karma, wat Hijzelf had gevestigd, met zich meedroeg totdat de mens zover zou komen dat hij het bewustzijn zou krijgen dat hij in zichzelf is de kosmische Christus. Dan zou het karma van de historische Christus ophouden te bestaan.

Dit betekent dus dat wij mensen nu toevertrouwd krijgen om tezamen met deze historische Christus, deze onvoorstelbare grote Meester, te komen tot een verlossing van het karma.
Te kunnen komen tot een dieper bewustzijn van het goddelijk zijn in ieder mens. Want wanneer wij tot een dieper bewustzijn van dit goddelijk zijn in onszelf kunnen komen, wordt ons denken vanuit de lagere natuurrijken, de wijze waarop wij nu denken, op een hoger niveau gebracht, zodat wij gaan denken uit onze hogere natuurrijken.

De emoties 'gedijen' nu nog vanuit onze lagere natuurrijken, dus alleen gericht op de materie, het ik-bewustzijn in de materie. Zij kunnen dan nu gebracht worden tot het diepere gevoelsleven, waardoor de dwangmatige overheersing van deze lagere natuurrijken vrijkomt. Waardoor de mens daarvan vrij raakt. Dat kan gaan transcenderen, kan gaan transformeren, veranderen, tot een ander niveau van bewustzijn komen.

Wanneer de mens dit durft op te pakken, - in zijn eigen religie, vanuit zijn eigen geloof, daar hoeft helemaal niets aan te veranderen - kan de mens van nu gezamenlijk gaan werken met deze historische Christus om tot een dieper bewustzijn, om tot een hoger denken, tot een dieper gevoelsleven te kunnen raken. Er kan dan ontzaglijk veel gaat veranderen in ons wereldbestel. Dit betekent dat langzaamaan het karma gebaseerd op de wetten van de lagere natuurrijken, de begeerten van de lagere emoties, de begeerten van het lager denken, de begeerte van de macht, van het ik-bewustzijn te vestigen in de stof, dat deze begeerten langzaamaan zullen veranderen in hoger begeren. De mens zal wel altijd door in zich hebben het verlangen om zijn hoger zijn, zijn goddelijk zijn in stof te bevestigen, maar hoeft dat dan niet meer te doen vanuit, gebaseerd op deze lagere natuurrijken in hem/haarzelf.

het inzicht beleven

Beseft u wat een enorme waarheid dit is? Wat een enorme vernieuwing dit kan brengen in ons hele zijn, op alle mogelijke gebieden? In alle disciplines van de maatschappij, in alle hulpverlenende takken van deze maatschappij, in het leven van alle dag?

Het betekent dat de mens van dag tot dag, ik zou zeggen van uur tot uur, van seconde tot seconde in zichzelf kan voelen, kan beleven, werkelijk vanuit zijn diepste zijn kan beleven dat hij werkelijk is een hoger geestelijk wezen. Dit houdt dan in dat die mens, die vanuit zijn liefdesvermogen eerst was gericht op het bevestigen in de stof, in de materie van zijn persoonlijkheid, nu de aandrang gaat krijgen, het verlangen gaat krijgen om zijn hoger zijn te kunnen bevestigen in zijn geestelijk zijn. Waardoor zijn stoffelijk zijn niet meer afhankelijk is van zijn lagere begeerten, van zijn lagere natuurrijken. Dat heeft die mens ik-weet-niet-hoeveel-eeuwen-al meegetorst. En nu, nu is de tijd aangebroken dat hij vernieuwing in zichzelf kan aanbrengen.

Ik kan mij voorstellen dat het niet zo moeilijk is om te begrijpen, want dat is niet zo moeilijk. Maar het is wel moeilijk om het in jezelf helemaal te kunnen toelaten en ook te beleven.
Je vraagt je dan af: "Hoe moet ik dan gaan leven?
Zoals mij werd gegeven vanuit mijn opvoeding, vanuit de jeugd, vanuit de godsdiensten? Het leven met de tien geboden?"
Zeker. "Het leven vanuit het geweten?"
Dat is al het geestelijk zijn. Maar dan nu ook nog het leven vanuit het bewuste zuiveren van het onderbewustzijn wat ieder mens in zich heeft, dat onderbewustzijn wat een vat is van zovele ervaringstrillingen uit vorige levens, een borrelende ketel is van zovele belevenissen met zoveel pijn, met zoveel lijden, zoveel negatiefs, en ook positiefs. Want weest u gerust, in al wat negatief is daar is een zo enorme mate van positiviteit aanwezig. Want ware het niet negatief geweest, dan hadden wij nooit het onderscheidingsvermogen zo scherp zoals nu kunnen krijgen, dat wij zelf dit negatieve kunnen transformeren. Zo diep moest de mens vallen om zo hoog te kunnen stijgen.

Het zijn van de kosmische Christus in onszelf.

Dat is degene die wij God noemen, die mij werd aangeduid als zijnde de Zonnelogos, de Heer van het Licht. En dat God is de Onnoembare, nog veel verder, veel hoger, veel onpeilbaarder dan wij kunnen bevroeden. Deze Heer van het Licht, zich verdicht hebbend in die historische Christus, opdat Hij kon zijn de materialisatie van de Heer van het Licht, de kosmische Christus. Deze Heer van het Licht in iedere vezel van ons zijn aanwezig. Die mens eeuwen en eeuwen op zoek naar de vereniging, de hereniging, het kosmisch huwelijk met deze Heer van het Licht, in zijn eigen zijn.

Dit besef, deze hereniging heeft het christendom, omdat het in zijn grote verantwoordelijkheid, zijn grote taak, zijn weten de historische Christus te moeten brengen, teveel gelegd op die historische Christus. Teveel.
Ik wil niet oordelend hierover spreken, maar toch moet ik zeggen dat vanuit dit christendom niet voor de volle honderd procent de aandacht, het weten, de liefde is gericht op de mens, op de afzonderlijke mens, op al de mensen. Dat de mens in zichzelf die verantwoordelijkheid ook niet aankon. Het kon niet anders, het heeft zo moeten zijn.

nieuw perspectief

En nu, langzaam, breken er nieuwe perspectieven aan. Men hoort, men leest, men ziet over reïncarnatie. Men weet: ik ben, ik blijf leven, mijn bewustzijn blijft bestaan, ik keer terug, ik ben eeuwig, ik ben oneindig, ik ben een eenheid. Zelfs in de wetenschap, hoewel eigenlijk nog maar nauwelijks getolereerd, begint het besef te komen van de totale eenheid Gods in het gehele universum. Kunt u zich voorstellen wat een werkelijke eenheid Gods betekent, wanneer wij dat werkelijk konden beleven van binnen?

Hoe wij dan in een totaal andere dimensie komen? Wanneer ik één ben met u, zijn wij dan niet één in het goddelijke? Kunt u mij dan pijn doen? Kan ik u iets aandoen? Zijn wij dan niet één, een geheel? Wanneer dit bewustzijn in steeds diepere lagen van ons zijn, van ons menszijn tot werkelijkheid zou kunnen komen, dan pas worden de woorden die Hij, deze grote leraar, heeft gesproken, waarheid: "En wat gij de minste der Mijnen hebt gedaan dat hebt gij Mij gedaan."
Want daar is geen onderscheid.

Het betekent dat al het karma, wat wij niet alleen deze tweeduizend jaar, maar wie weet hoeveel miljoenen jaren hebben opgebouwd, al dit werk wat wij hebben verricht en doen verrichten, - en nu even het negatieve - alles wat we elkaar hebben aangedaan om tot besef te kunnen komen dat wij dat elkaar niet moesten aandoen, - dus dat is het positieve - alles wat wij hebben gedaan en juist gelaten, dat wij daar nu een absolute zuivering in kunnen aanbrengen. En dat daardoor het bewustzijn van God, van de Heer van het Licht in vernieuwing, en in hogere en in diepere mate tot het bewustzijn van de mens kan gaan doordringen. Dat daardoor de mens op een geheel andere wijze met zijn aarde om zal gaan, met zijn jongere broeder het dier, met het plantenrijk. Dat de mens daardoor de verantwoordelijkheid eindelijk werkelijk tot in zijn diepste vezels gaat voelen die hij heeft voor zichzelf, dús voor zijn naaste, dús voor deze aarde, voor het hele zonnestelsel, voor God.

Want zoals Hij, Heer van het Licht een immense verant-woordelijkheid voor ons heeft, zo hebben wij een immense verantwoordelijkheid voor Hem.

Zoals de historische Christus, vanuit zijn verantwoordelijkheid dat karma moest vestigen om de poort der genade te kunnen zijn, daarvoor de verantwoordelijkheid toen op zijn schouders nam, hebben wij diezelfde verantwoordelijkheid nu, vice versa, naar Hem en dus naar de naaste, naar elkaar, naar het leven, naar het behouden en het behoeden van het leven.
Dan zal het luciferiaanse in onszelf, het vestigen van geest in stof, in het ik-bewustzijn, het bevestigen van het ik-bewustzijn in de persoonlijkheid altijd doorgaan, want dat moet, maar dan zal dat op een nieuwe wijze kunnen doorgaan. Dan zal dat op een spirituelere wijze kunnen doorgaan. Dan zal dat zodanig kunnen worden dat daardoor de vereniging van deze twee hoogste geestkrachten om de troon van de Heer van het Licht, Lucifer en Michaël, en in de verdichting de Meesters van de Hiërarchie, dan zal zijn een eenheid van bewustwording, een eenheid zo groots, dat daardoor ook in ons stoffelijk zijn veranderingen kunnen gaan komen.

Er werd mij gezegd dat de mens door de geest gestuwd, door de liefde bewogen, door het hoger denken gericht en door het dieper gevoel geleid, zou kunnen komen tot vernieuwing, tot gebruik maken van nu nog onontdekte gebieden in zijn eigen hersens. Dat daardoor hersencellen kunnen gaan functioneren die nu nog als in een sluimer zijn. Hetgeen tot gevolg zal hebben dat de mens op andere wijzen in zijn lichaam zal kunnen functioneren. Dat de geestkracht daardoor zo groot zal worden dat andere gebieden in de stof geopend zullen worden. Dat wetenschap zelfs op een hoger niveau zal komen. Dat creativiteit tot de grootste bloei zal kunnen geraken en dat die mens werkelijk zal kunnen komen als zijnde levend in een paradijs.

Nu denkt u natuurlijk: "Nou, dat is nogal wat!"
Toch werd dit zo gegeven. En hoe kan ik het u uitleggen?
Ik kan het u niet uitleggen. God kan je toch niet uitleggen? Datgene wat je beleeft, dat kun je niet uitleggen.
Maar ik kan er misschien iets van laten meebeleven, diep in uzelf laten meevoelen, van datgene wat mij zo werd aangereikt en ik weer door mocht geven.

Ik zou met u in een meditatie willen gaan, waardoor wij tot dit diepste zijn in onszelf zullen geraken.

VRAGEN EN ANTWOORDEN

samenwerken met de Meesters van Liefde en Wijsheid

--- Ik wilde weten hoe je je die Meesters van Liefde en Wijsheid moet voorstellen. Zijn dat krachten?

Zohra: Het zijn degenen rond de troon van de Heer van het Licht, de Sanat Kumara. Het zijn de Kumara's van wijsheid, van liefde. Kumara betekent ook vrouwelijk. Alles wat in vorm komt, ook in subtielere vormgeving, heeft al het vrouwelijke, is het ontvangende, is het vormgevende en behoedende. En deze Kumara's staan in verbinding met de mensheid. Ik ben echt niet de enige hoor, want velen, ook hier in Nederland, ontvangen beelden en teksten van bepaalde Meesters. En het wordt steeds meer, want het bewustzijn van de mensen wordt er nu op gericht. Dus er komt een opening waardoor het kan gebeuren.
U vroeg hoe u zich dat moest voorstellen. Heel hoog in de geest zijn het natuurlijk energieën. En hoe meer het verdicht in vorm hoe meer het ook een vormgeving krijgt naar ons beeld en gelijkenis.

--- Hoe weet u dat het van de andere kant komt, ik neem aan dat die Meesters overleden zijn, en dat het van hen komt en niet uit uw diepere zelf, uw diepere wezen?

Zohra: Laat ik het zo uitleggen: mijn dieper wezen, dus mijn hoger zelf is in vereniging met deze geestelijke Hiërarchie zoals men dat noemt, deze Meesters van Liefde en Wijsheid. In hun verdichting van menselijke vormgeving hebben zij in de loop der eeuwen ook als mens geleefd.

Zij hebben een zeer hoge, grote mate van wijsheid en van verdieping verkregen, waardoor zij de mensheid de helpende hand mogen reiken. En deze handreiking wordt zodanig gegeven dat het de mens niet afhankelijk maakt en de mens berooft van zijn eigen creativiteit en zijn eigen zijn. Integendeel, datgene wat wordt aangereikt is alleen maar een basis om daar met je hele hebben en houden, je hele kennen en kunnen mee aan het werk te gaan. En dat valt helemaal niet mee, want het is vaak moeilijk om als mens daar dan ook werkelijk vanuit je eigen inspiratie en je creativiteit mee te gaan werken.
Zij reiken dus aan vanuit een hoger weten, waardoor je als mens met je eigen verbinding met dat hoger weten, er met jouw menselijk zijn mee kunt werken. Want anders zou dat eigenlijk geestdodend zijn, als er dingen door zouden komen en verder hoef je maar met je armen over elkaar te kijken en af te wachten wat er gebeurt: dan werkt er niets meer. Dan gaat die inspiratie niet werken, dan ben je niet creatief, dan ga je geestelijk dood.

--- Wat ik bedoel is, als u ziet en u bent open als kanaal, hoort u op een bepaald moment dan een stem of ziet u iets, heeft u een visioen?

Zohra: Nou niet als ik bezig ben hoor. Stel je voor dat ik een stem hoorde en het niet goed verstond en moest vragen: "Wat zegt u, zeg het nog eens?" Nee, dat kan niet. Het is wel zo dat ik, ik zal maar zeggen in de gewone begeleiding, in gesprek ben en een stem hoor. Dan komt een stem door en ik praat gewoon, telepathisch, in m'n hoofd. Wat hier gebeurt tijdens zo'n lezing of de meditatie, dan ben ik 'opgenomen'.
En wanneer er bijvoorbeeld mystieke teksten doorkomen, dan zie ik in mezelf eerst dat ik zo recht vooruit in een soort punt terecht kom, een soort lichtpuntje, en dan weet ik het niet meer en dan komt het.

Maar het gekke is dat terwijl ik die teksten uitspreek, ik notabene mijn eigen gedachten heb, zo van: "Hé, hoe kan dat nou?"
En onderwijl spreek ik, dat is heel vreemd. Daaraan kun je zien dat de mens bestaat uit niveaus van bewustzijn. Dat bewustzijn dáár spreekt door het stoffelijk bewustzijn van deze mens, en onderwijl is mijn eigen bewustzijn, mijn dagelijks bewustzijn bezig met te denken: "Hoe kan dat nou?" of iets dergelijks.

het karma van de historische Christus

--- Zou u ons wat nader kunnen vertellen wat dat karma inhoudt van de historische Christus? U noemde het 'werk'. Dan vraag ik me af: Wat voor werk?
En een andere vraag is: Hoe kon de historische Christus eigenlijk karma opbouwen? Als ik het goed heb dan wordt karma veroorzaakt door handelingen die niet helemaal 'schoon' zijn om zo te zeggen, die niet neutraal zijn. Handelingen die neutraal zijn, die alleen gedaan worden voor God hebben geen karma tot gevolg, andere handelingen wel.

Zohra: Karma is Sanskriet en betekent werk. En werk kun je op alle mogelijke niveaus verrichten nietwaar? Je kunt het met een negatieve instelling verrichten, een positieve instelling; werk zet je aan het werk. Werk maakt dat je bezig bent, dat je je creativiteit moet laten werken, je inspiratie. Je hersens moeten werken gewoon, vaak je handen ook.
Het betekent ook: Alles wat gebeurt, alles wat bestaat heeft energietrillingen, bestaat uit energie. Als u op dit moment denkt - zeg eens wat geks: "Wat heeft dat mens een lelijke neus!" Eigenlijk is dat een karmische trilling. Want u veroorzaakt daardoor een energie uitstorting, die dan niet positief is gericht. Misschien is het wel waar dat het een lelijke neus is, maar het is niet aan u om dat te bepalen.

Of neem iets moois. U ziet iemand met prachtig rood haar: "Oh wat een prachtig rood haar!" Dat is ook een energie uitstorting. Is in wezen ook een karmische trilling, maar dit is een positieve trilling. U komt die vrouw - ik neem dan aan dat het een vrouw is - enkele eeuwen later weer tegen, en u zult een trilling van herkenning hebben, iets prettigs. Want die trilling is er nog steeds. Alles is al, verleden, heden en toekomst is er al.
Alleen wij zien dat in fasen van zijn.

Dan het karma naar de historische Christus toe. Door Hemzelf werd mij uitgelegd dat Hij geroepen was om de mensheid tot bewustwording te brengen, tot onderscheiding. Maar elke bewustwording en ieder onderscheidingsvermogen dat de mens verkrijgt gaat altijd gepaard met een bepaalde mate van ervaring. En de mens van tweeduizend jaar geleden tot nu toe heeft het diepste, het volledigste kunnen leren onderscheiden door lijden, door ervaring van lijden.
En er werd mij uitgelegd dat door het bewustzijn van de mens van nu die mens niet meer alleen door ervaring van lijden tot vernieuwing van onderscheiding hoeft te komen. Maar dat dat nu kan gebeuren door herkenning, door vernieuwing van inzichten en het leren werken in de stof met het bewustzijn van die nieuwe inzichten, met die nieuwe inzichten.

--- Ik zie nog niet helemaal wat wij zelf aan werk zouden kunnen doen om dat karma op te lossen. Want ik had begrepen dat wij het karma moesten oplossen.

Zohra: U moet het niet als een stok achter de deur zien, of als een dwang, dat is helemaal niet mijn bedoeling, want dan hebben we weer een nieuwe hel. Dat wordt dus niet bedoeld.

Wat bedoeld wordt is dat deze grote Meester, de Meester Jezus die de Christus werd, dit karma heeft moeten vestigen om de mensheid tot vernieuwing van bewustwording, tot nieuwer inzicht, tot onderscheiding te kunnen brengen. En dat die mens nu op zijn beurt - en dat klinkt heel gek, ik was perplex toen ik het hoorde - deze hele grote Meester moet verlossen van dit karma. Gezamenlijk dus.

Want wat is er al niet in zijn naam gebeurd vanuit de eigen begeerten naar macht, gewin, de angsten, de bevestiging, de onzekerheid? Wat hebben we allemaal niet uitgespookt in deze eeuwen? Dat is allemaal in zijn naam gebeurd. Waar Hij niet persoonlijk voor verantwoordelijk gesteld werd, maar wel kosmisch. Daar zit een verschil in.

En het is nu aan de mensheid om met de vernieuwing van inzichten, met het begrip van karma, van reïncarnatie, de wet van oorzaak en gevolg, dat er een totale zuivering en vernieuwing kan gaan komen, in gradaties van niveau.

lijden

--- Wat heeft nou precies het lijden van Christus voor betekenis gehad, wat is daarin gebeurd? Waar was dat lijden aan het kruis nou voor nodig? Daar zit iets achter. Maar wat?

Ik zeg u, gij mens,
dat Mijn lijden heeft kunnen leiden
tot het werkelijke begrip wat acceptatie
en totale overgave
betekent voor de mens.

En Ik zeg u, voorwaar Ik zeg u
dat het lijden wat Ikzelf heb gewild
Ik heb gedaan
opdat Mijn Vader in Mij tot werkelijkheid kon worden
voor hen die dit hebben gezien
en in deze twintig eeuwen in zich hebben opgenomen.

Mijn lijden is de poort der genade geweest
waardoor gij mens uw lijden kunt zien
als een weg van lering
waardoor gij in uw totale overgave en acceptatie daarvan
zult kunnen komen tot het loslaten van dit lijden.

Tot het bewustzijn zult komen
dat gij de macht in uzelve hebt uw lijden te kunnen overstijgen
en los te kunnen laten
waardoor gij de materie niet meer als ijzers zult voelen
als ketenen om uw voet
doch zult ervaren dat lijden u brengt, heeft gebracht
tot dieper bewustzijn en groter onderscheiding.

Doch nu mens, zij u gezegd
dat gij nu, in dit nieuwe tijdperk
tot vernieuwing zult komen in uzelve
tot gebruik maken zult komen van uw eigen
hoogste geestelijke krachten.
Want zo zult gij worden aan Mij gelijk.

Heb Ik u niet gezegd: na Mij zullen nog groteren komen?
Want zo zult gij met Mij samen
het bewustzijn van de Heer van het Licht
het goddelijk zijn, de Geest Gods
in hoger bewustzijn tot in de materie kunnen brengen.

Zohra: Ik hoor dat ik dit moet uitleggen.
U ziet de niveaus: het niveau wat doorkomt en het niveau van wat ik kan uitleggen. En natuurlijk zit daar verschil in.
De mens moest komen tot het bewustzijn dat hij in zich heeft een goddelijk zijn en een kracht hieraan gelijk. Deze kracht, vanuit dit goddelijk zijn, kan de mens doen uitstijgen boven de materie, waardoor de materie deze mens niet volledig in zijn totaliteit beperkt en belemmert. Dat betekent dat wat er ook met je gebeurt, wat er ook naar je toekomt - en dan laat ik even buiten beschouwing waarom dat eventueel naar je toekomt - je zelf de kracht hebt niet om je daarvan los te maken, dat is het juiste woord niet, maar om het te kunnen doen transformeren, het òp te dragen.
En dat kan pas wanneer je het in zijn totaliteit van dat zijn wat daar gebeurt, wat voor verschrikkelijks dan ook, durft - want daar is een geweldige moed voor nodig - te accepteren.

Doe je het niet dan is er in jouw energieveld tegenweer, een tegengestelde energie, waardoor datgene wat er naar je toekomt aan lijden, aan ziekte, aan geestelijke zaken of wat dan ook juist nog dieper op je inwerkt. Misschien niet in werkelijkheid erger wordt, maar zo diep op je inwerkt dat je het dubbel ondergaat.

--- Betekent het dat je tot een kern komt in jezelf die niet meer kapot kan, die toch blijft, wat er ook gebeurt?

Zohra: Ja. Inderdaad!
Die kern in jezelf is zo volmaakt dat hij overal tegen kan. En als dat mensje van stof dat nou ook weet dan kan hij aan wat er op hem afkomt. Dan kan hij ziekte en lijden doorstaan.

Hij zal het waarschijnlijk niet helemaal kunnen omdraaien, niet direct kunnen veranderen, maar doordat hij het kan doorstaan gebeurt er ook in het lichaam iets.
Positieve energieën gaan dan werken.

--- Als je iets van die basis, iets van die krachten voelt, is dan toch de enige manier om steeds weer dat lijden in te gaan, om uiteindelijk terecht te komen bij dat je die kracht ook kunt gaan gebruiken?

Zohra: Nou, dat hoop ik niet. Tot nu toe zijn we daar inderdaad verschrikkelijk doorheen moeten gaan om die kern te ontdekken. Nu krijgen we vanuit de sferen de hulp om daar meer besef van te krijgen, meer onderscheiding in te krijgen.

Maar dat houdt tevens in meer bewustzijn, dus meer verantwoordelijkheid. Dus meer gebruik daarvan in jezelf. Waardoor het lijden verandert. Maar omdat je dat bewustzijn hebt, en daardoor dat lijden dus uiteindelijk kunt gaan veranderen - je kunt niet dat lijden van een andere structuur maken, maar doordat je het anders ondergaat, in acceptatie en daardoor door je heen laat gaan, dus geen tegenweer geeft, daardoor ontstaat er een vernieuwing van zijn, ook fysiek.

Maar daardoor ontstaat ook een zodanige vernieuwing van bewustzijn dat uiteindelijk dat lijden niet meer nodig zal zijn.
Dus wij zijn nu in een spiraalvormig evolutiepatroon.

--- Zeg je: je moet met dat lijden meegeven om eraan te kunnen ontstijgen, in plaats van tegenkracht te geven?

Zohra: Ja, de grenzen zijn heel subtiel, want als ik dit zo beantwoord zou je zeggen: "Nou in godsnaam, laat maar alles komen wat is, ik doe nergens geen moeite meer voor, ik span me nergens meer voor in." Dat bedoel ik natuurlijk niet.
Het betekent dat je eerst echt accepteert.

Ik zal iets ergs noemen: Je bent bij de dokter en hij zegt: "Mevrouw, u heeft kanker." Dat is verschrikkelijk. Daar ga je totaal van onderste boven. Kapot ga je. Met dit nieuwe weten, dit nieuwe innerlijk weten kun je even stil gaan zitten, het tot je laten doordringen, door de hele pijn daarvan gaan. Dat is die acceptatie, door de verschrikking daarvan heengaan, dat durven te doen. En wanneer je dit durft te doen, wanneer je werkelijk dit aandurft dan merk je dat er op een gegeven moment vanuit die acceptatie een kracht in je omhoog komt om er dan nog iets van te maken, er het beste van te maken en er naar te leven om die dingen te doen of te laten waardoor de ziekte in betere banen geleid kan worden. Waardoor er in jezelf niet de pijn van de wanhoop ook nog blijft.
Dan ben je dus in je kern gekomen.

--- Door het lijden van Christus, is daardoor voor ons de mogelijkheid geopend om met ons eigen lijden, zoals u net uitgelegd hebt, overweg te kunnen of is het een voorbeeld?

Zohra: Een voorbeeld. Maar in wezen, vanuit de hoogste mystiek, ook de mogelijkheid. Dat is een heel hoog mystiek gegeven, waar ik graag verder op in wil gaan.

--- Je zegt regelmatig: 'het offer zal geen offer meer zijn'.
Wat betekent dat dan? Was het toen wel een offer en waarom is het nu geen offer?

Zohra: Voor Hem in zijn menszijn, tot een bepaald niveau van bewustzijn wat Hij dus als mens ook moest doorlopen, is dat wel een offer geweest.
De hoogste mystieke achtergrond, betekenis van zijn lijden is geweest: de hoogste vergeving en genade.
Dat was toen Hij kon zeggen: "Vader vergeef het hen want zij weten niet wat zij doen."
Dat was in al zijn gebieden, die Hij als mens ook had. Ook in zijn lagere natuurrijken was Hij één met zijn hoogste zijn. Dat heeft Hij door datgene wat Hij heeft gedaan aan de mensheid geschonken als voorbeeld. Maar Hij moest daar zelf doorheen gaan, en dat was zijn offer. Want eigenlijk hoefde Hij niet.

--- En wat bedoel je dan als je zegt: 'Het offer zal geen offer meer zijn?'

Zohra: Het offer zal ook voor Hem de karmische geladenheid verliezen, transformeren wanneer wij als mensheid door onze mate van bewuste zuivering van ons eigen zijn, vooral van onze lagere natuurrijken, tot vernieuwing van bewustzijn komen. Hij moest dus een karma vestigen. Dat was zijn offer. Want Hij was zo hoog dat Hij dat helemaal niet hoefde. Maar om de mensheid te kunnen helpen en tot een vernieuwing van bewustzijn en onderscheiding te brengen, wilde Hij dat offer brengen.

vergeving der zonden

--- Christus heeft geleerd over de vergeving der zonden. U laat eigenlijk een bijna omgekeerd verhaal zien, dat wij Hem moeten helpen om zijn karma op te lossen. Die twee dingen kan ik heel moeilijk rijmen en begrijpen.

Zohra: Door de totale acceptatie van wat Hem werd aangedaan, door niet zijn macht, zijn hoge macht gebruiken om datgene wat Hem werd aangedaan door de mens te keren, heeft Hij laten zien dat vergeving de hoogste waarde is, de liefde dus. Want anders is er geen vergeving. Wanneer de mens kwaad met kwaad beantwoordt, vergeldt, zal het karma eeuwigdurend, zal blijven doorgaan.

En hoe kun je dat dan rijmen met dat we Hem moeten verlossen? Hem niet als persoon, Hem niet als die grote Meester, Hem niet als de historische Christus, maar wel het karma wat in de kosmos is ontstaan. Want dat is een geweldig energieveld van trillingen geweest.
U weet wel wat er in al deze twintig eeuwen is gebeurd, nietwaar? Dat hebben wij als mens gedaan en dat zullen wij als mensheid ook moeten verlossen. Maar daar is zijn naam in gebruikt, zijn energie voor misbruikt door de mensheid.
En daarvan moeten wij Hem verlossen.

--- Ik begrijp een ander ding nog niet. Hij heeft ons geleerd: Als je zondigt, op zich is dat natuurlijk heel vervelend, maar uiteindelijk zal Ik je verlossen. Dat heeft Hij gezegd, toen als historische Christus, tweeduizend jaar geleden.

Zohra: Nee. Daar moeten we dan samen nog even dieper in duiken. Hij is de verlossing omdat Hij liet zien aan de mens, dus de mens tot bewustwording bracht, hoe je door de liefde kon vergeven en daardoor het karma kwijtraakte. Waardoor het karma niet steeds weer door zou gaan, waardoor je dus het kwaad continueert en in leven houdt.
Het verlossen van het karma betekent voor de mens dat vanuit het hoger weten dat hij is dit hoger geestelijk wezen, dit lichtende wezen, zijn hoger denken wordt gestimuleerd.

Dus zijn begeerten vanuit dat lager denken gaan afnemen. Zijn dieper gevoel wordt gestimuleerd, wordt belevendigd, waardoor zijn begeerten en zijn reacties vanuit zijn lagere emoties niet meer zo'n klemmende greep op die mens hebben. Dat is de verlossing, want daardoor continueren wij niet het karma.

Dat is ook de mystieke betekenis van wat in de bijbel staat, in het oude testament, dat 'oog om oog en tand om tand'.
Dat is dat de mens onbewust gedwongen werd, vanuit de herinneringstrillingen in het onderbewustzijn, om dat karma in stand te houden, te herhalen. Werd je door iemand een oog uitgeslagen, in een volgend leven sloeg jij die ander een oog uit. Totaal onbewust, je wist niet waarom je dat deed. Nu is dan het bewustzijn dat door de liefde, de vergeving, de totale acceptatie van dat hoger zijn je anders gaat denken, anders gaat reageren op je emoties. Waardoor je het karma niet hoeft te continueren, je wel tot vergeving kunt komen, wel tot verlossing kunt komen. Want anders blijven we oneindig elkaar doodslaan. En in de minder erge niveaus daarvan ook.

God of Christus

--- Wij zijn er in deze tijd toe geroepen om God in onszelf te ervaren. Is dat hetzelfde als de Christus in ons, de kosmische Christus in ons?

Zohra: God in onszelf is het ongewetene, het hoogste zijn in onszelf. Iets waar de mens in het dagelijks zijn nauwelijks bij komt.

De kosmische Christus in ons is de vereniging van het hoger denken en het dieper voelen. Is het kosmisch huwelijk van ziel en persoonlijkheid, is het kosmisch huwelijk van de mannelijke geestkracht in de vrouwelijke vormgeving, in de liefde, in de ontvangenis, in de acceptatie. En uit dit kosmisch huwelijk wordt geboren de kosmische Christus in ons.

--- Is dan de immanentie Gods in mij dat onnoembare, allerdiepste mysterie, waarvan de kosmische Christus, als ik het zo mag zeggen, iets dichter bij mijn ervaringsmogelijkheid ligt?

Zohra: De kosmische Christus is de verdichting daarvan, door de niveaus heen, door de bewustzijnslagen heen, zodat de mens het kan bevatten. Want als de mens het niet kan bevatten dan kan die mens er ook niets mee doen.

--- Door de Christus kom ik tot het onnoembare en allerdiepste?

Zohra: Het is een vicieuze cirkel. Tijdens een leringmiddag hebben wij het gehad over 'der Kaiser meiner Seele'. Der Kaiser meiner Seele is dat onnoembare, is dat hoogste goddelijk zijn. Maar die Kaiser meiner Seele kan pas tot bewustzijn in ons arme zijn komen wanneer wij - en dat is die vicieuze cirkel - met onze vernieuwing van onderscheiding, bewustwording, nieuwe inzichten, kunnen geraken tot verhoging van ons denken, tot verdieping van ons voelen.

--- Is dat misschien wat de Christus in Jezus zei:
"Niemand komt tot de Vader dan door Mij"?

Zohra: Ja. Dat is de diepste mystieke betekenis hiervan.

--- Je zei net: de Christus is dat mystieke huwelijk tussen het dieper voelen en het uitgezuiverde denken.

Zohra: Ja, het dieper voelen en het gezuiverde denken is dus niet meer gebaseerd op begeerten van lagere orde, die te maken hebben met de ik-bevestiging van de mens.

--- Dat zou dus de concrete weg zijn van onze ervaring uit, als wij ons kunnen losmaken van die gevoelens, en als wij onze denkpatronen kunnen loslaten en wij dat innerlijke laten spreken. Dan komen wij ergens aan het niveau van de Christus, in ons levend.

Zohra: Ja. En dat gebeurt dan in gradaties van niveau. Je zal maar je arm breken, waardoor je bepaalde mogelijkheden en aspecten van je dagelijks leven niet meer kunt uitvoeren, en waardoor je noodgedwongen op andere ideeën, op andere creativiteit komt, noodgedwongen wat stiller wordt. Je moet eens wat zitten, je wordt moe, die arm wil niet zo goed, en dan moet je naar binnen gaan keren. Daardoor ga je als mens dan plotseling die ongeweten velden van energie ontdekken. En je ontdekt dat je in jezelf onvermoede mogelijkheden hebt en geweldige kracht hebt, die je dan in gradaties van niveau gaat ontdekken om ermee te werken.

--- En nu zie ik dat wanneer je tot die innerlijke vrijheid komt, dat je dan ook beelddrager van de Onnoembare wordt, dat jij de Christus wordt.

Zohra: Ja. Dat je dan 'der Kaiser meiner Seele' herkent in jezelf, ervaart in jezelf. En daardoor zodanig verlicht wordt dat dit licht ook in jouzelf uitstraalt.

Daardoor jouw liefdesvermogen enorm activeert, stimuleert. Dat je niet meer zo gauw het kwade denkt, of verlangt.
En wat is het kwade? Echt kwaad is alleen liefdeloosheid.

en de massa dan?

--- Wij kunnen kennis nemen van jouw leringen, en dat is voor ons een mogelijkheid om de kosmische Christus in onszelf te gaan herkennen en te gaan beleven. En er zijn veel boodschappers op de wereld. Maar mij gaan heel erg aan het hart al die miljarden mensen die dat niet kunnen. Je hebt ooit gezegd: er komt toch een aanraking zodat in hen ook de kosmische Christus kan gaan leven. Hoe kan dat dan?

Zohra: Gods wegen zijn ondoorgrondelijk. Wanneer wij werkelijk accepteren zullen we dit ook moeten accepteren. Wanneer je wat ik mag brengen verabsoluteert dan wordt daar een macht aan verbonden. Dat is niet goed. Wanneer je accepteert dat dit er is en dat je daarmee in aanraking kunt komen en dat je daarmee kunt handelen zoals je zelf wilt, dan is het in vrijheid. Maar dat houdt dan tevens in dat wanneer dit zo kan zijn, het ook voor de mens die toevallig dit kleine stuk niet kan beleven, er ook iets anders is. Want energie is een totaliteit. Dus als hier deze energie is dan is ergens anders een andere energie die hiermee in overeenstemming is, en dan in een andere mate van bewustwording naar de mens toekomt.

Het betekent dat juist precies datgene naar je toekomt wat jij uitzendt, waar jij om vraagt. Maar dan moet je ook begrijpen dat door de liefde Gods naast dit ook nog heel andere vormen van energie zijn die aansluiten op mensen en hen tot vernieuwing van bewustwording en/of onderscheiding brengen.

--- Ik bedoel vooral de mensen die hiervan afgezonderd leven, in arme landen, onderontwikkelde landen.

Zohra: Nou komen we dan in de derde wereld terecht. Daar heb ik laatst ook naar gevraagd. Ik ben ook soms boos dat er zoveel verschrikking is en dan denk ik: "Waarom moet ik nou hier spreken, ik kan dat beter daar doen." Maar nee, want daar kan het niet opgevangen worden. Wat daar wel opgevangen wordt en hen tot onderscheiding brengt is het lijden.

En dan zul je zeggen: "Dus dan vind jij goed dat ze zo vreselijk moeten lijden?" Nee, helemaal niet.
Maar vergeet niet - vanuit de eenheid en de totaliteit - dat die mensen kiezen voor dat lijden om tot onderscheiding te komen. En waarom kiezen zij dat? Dat is dan een hele achtergrond van karmische oorzaken. En ik voel enigszins verzet bij u, en troost u, ik heb ook datzelfde verzet als dit zo geleerd wordt.
Dat verzet betekent dat wij nog niet werkelijk kunnen accepteren de goddelijke voorzienigheid en liefde. En dan kun je natuurlijk die goddelijke liefde niet in verband brengen met dat verschrikkelijk lijden. Toch is dat zo.

andere Meesters

--- Wat Christus aan dingen heeft gedaan, dat hebben toch ook de grote Meesters gedaan? Waarom moet nou Jezus Christus er met kop en schouder bovenuit steken? Boeddha heeft het gedaan en nog meer grote Meesters.

Zohra: Ik zal met de Heer Boeddha beginnen. Heer Boeddha bracht vernieuwing van het denken, hoger denken, dus hoger bewustzijn. De Christus heeft gebracht eenheid van hoger denken en dieper gevoel, de liefde, de vereniging.

--- Dat deed de Heer Boeddha toch ook?

Zohra: Zeker, maar de Christus heeft het gematerialiseerd in zijn eigen zijn.
En denk nou vooral niet dat wanneer ik over de Christus spreek dat ik daarmee de grote Meesters van het Oosten uitsluit, want ik ben juist door de Meesters van het Oosten begeleid. Maar in die lange weg, tien jaar dus, heeft mijn affiniteit, ook door karmische oorzaken, zich meer naar de Christus gericht, en naar de vernieuwing en onderscheiding van bewustzijn bij de mens die de Christus als leidsman ziet.
In het Oosten zijn zo ontzaglijk veel grote Meesters geweest die zoveel bewustwording hebben gebracht, wie ben ik dat ik daar dan nog verder mee door moet gaan?

HET VROUWELIJK AANGEZICHT VAN GOD

Bilthoven, 11 april 1986

Na een korte tijd ontmoette de Hemelse Mens de vrouw opnieuw. Deze keer bleef zij staan en keek met grote aandacht naar Hem. Wie was hij toch? Hij kwam haar zo bekend voor.
De Hemelse Mens trad op haar toe en sprak: 'Ik ben het vrouw, maar zie hier de mens, ontdaan van alle valse luister, verlangend naar de zuivere, onschuldige liefde van een mens voor een mens.' De vrouw, hoewel zeer verschrikt en angstig, toch begaan met zijn verdriet, zei: 'Maar hoe kan dat, Heer. U bent toch de Zoon Gods, de Heilige die wij allen vereren?'

De Hemelse Mens antwoordde: 'Nee, vrouw, ik ben slechts de mens, het nederige omhulsel van de Zoon Gods voor drie jaar. Maar daarvoor en daarna was ik weer de mens die ik ben. Ik voel mij verantwoordelijk voor al het verdriet, het bloed en de offers, die de mensheid in bijna 20 eeuwen heeft gebracht in mijn naam. En hoewel de Heer mij deze schuld niet aanrekent, ben ik toch zeer eenzaam geworden, dolend tussen hemel en aarde, altijd op zoek naar de zuivere liefde van een mens voor een mens. Slechts deze zuivere liefde van een mens voor mij als mens kan de zware last verlichten.'

De vrouw knielde voor hem neer en sprak, terwijl de tranen uit haar ogen welden: 'Heer, ik ben niet waardig dat gij tot mij komt, maar ik bied u mijn liefde aan als mens, alleen voor u, eenzame mens.
Ik wil alle vooroordelen en dogma's vergeten, waarin ik ben opgevoed. Ik bied u aan, alle tederheid en mededogen waarover ik als vrouw beschik.'

De Hemelse Mens tilde haar op en zei:
'Vrouw, de vrouw is door God uitverkoren diegene te zijn om aan de strijdende mensheid haar tederheid, stille liefde, opofferingsgezindheid en mededogen te geven. Zij zal de kop van de slang verpletteren en de Poort der Genade kunnen zijn.
De Poort waardoor Gods Liefde vrijelijk zal kunnen stromen.

Zo ga dan naar uw zusters en onderricht hen, opdat eens de liefde, het mededogen en de tederheid zal overwinnen op deze aarde. Dat de stromen van bloed mogen ophouden te vloeien, de tranen gedroogd mogen worden en de liefde zal zegevieren.

Onthoudt gij vrouw, dat dat alleen kan gebeuren door de zuivere onbaatzuchtige liefde van de ene mens tot de andere mens.'

De Witte Lotus
Legende

tijd voor het vrouwelijk aangezicht van God

We hebben eeuwen lang geleefd met het mannelijk aangezicht van God, nu is het de beurt aan het vrouwelijk aangezicht van God. Het is ook dit tijdperk, het Aquarius tijdperk, waar de vrouw met haar kruik de ontvangenis is van de inspiratie die het mannelijk element in haar kruik giet. Dit is zeer grote mystiek.

Het mannelijk element: de geestkracht, de geest Gods is mannelijk. Zoals u weet is deze geestkracht, op weg naar materie in gradaties van niveau, steeds meer in verdichting komend tot materie, in het denken, in het brein van de mensen, in het functioneren van hersenen, van het kunnen coördineren, in onze ratio gekomen.

Het vrouwelijk aangezicht van God, heel diep verborgen, is het licht van het onbewuste. Is het licht wat in het onderbewustzijn van de mens in versluiering bestaat. En alles wat nu in dit komende tijdperk wordt gegeven - en niet alleen via mij maar ook door zovele andere boodschappers en boodschappen - is dat de mens pas volledig het werkelijke gezicht, aangezicht van God kan zijn wanneer hij dit mannelijk en dit vrouwelijk element tot een eenheid heeft gebracht.

Het vrouwelijk aangezicht van God is steeds wisselende, steeds dichter bij het totale godsbeeld komende vormgeving van kosmische energiepatronen, waarin de geest Gods zo diep in materie - materie van de mens - gebracht kan worden, dat die mens daardoor in staat zal zijn zich in vrijheid en onafhankelijkheid innerlijk tot zijn werkelijke god-zijn te kunnen bekennen. Dit betekent ontzaglijk veel. Het betekent dat de mens in al die voorbije eeuwen zeer veel heeft doorgemaakt om tot dit besef van deze moderne mens van nu te komen.

Daarvoor heeft hij eerst nodig gehad het matriarchaat. Het vrouwelijk overheersende element, zeker ook in zijn religie, de grote macht van het onbewuste, dat in gradaties van niveau van spiritualiteit in materie werd gebracht. Het werd zodanig in materie gebracht dat het een macht ging vormen waardoor de geestkracht, dus het mannelijk element dat geest in materie brengt, niet tot zijn volledige recht kon komen.
Het weten van het onbewuste, van 'het leven achter de sluier', van het bestaan van geest eigenlijk buiten materie, dat was wat het matriarchaat toen bracht. Daar werd zodanig mee gewerkt en mee geleefd dat de ontwikkeling van de bevestiging van de persoonlijkheid van de mens, dus het mannelijk element in de mens, geblokkeerd werd. Dit heeft eeuwen zo geduurd, zolang totdat de mens daar heel diep van bewust werd. En zoals u weet, de mens tot nu toe heeft alleen kunnen leren, zijn lessen kunnen trekken uit het negatieve.

Toen kwam het patriarchaat.
Toen werd het mannelijk aangezicht van God heel duidelijk. Daar werd de religie op gebaseerd. Daar werd het sociaal-maatschappelijk leven op gebaseerd, eeuw na eeuw na eeuw. Met als consequentie daarvan het wegvagen, de onderdrukking van het vrouwelijke, zo zelfs dat de vrouw haar ziel onthouden werd.

op een kruispunt

Nu zijn we aangeland op een zeer, zeer groot, haast cruciaal punt, kruispunt van wegen waar, wanneer de mens - ik zeg dus niet de vrouw maar de mens, man en vrouw - niet gaat beseffen en niet gaat ontvangen en in zich opnemen en verwerken het idee van het vrouwelijk aangezicht van God, de wereld ten onder zal gaan aan de te grote mannelijke vuurelementen.

Dus in vernietiging. Dit is niet een vuurprofetie, maar dit heeft vooral te maken met de mens in zijn persoonlijkheid, hoe de persoonlijkheid van de mens werkelijk beknot wordt in zijn werkelijk god-gelijk-zijn, zijn werkelijk Gods evenbeeld zijn.

In dit belangrijke moment, het beginpunt nu van het Aquarius tijdperk, heeft de vrouw haar recht van zijn op de man veroverd in de maatschappij. Nu komt in de vrouw het besef van haar mannelijk element zeer duidelijk naar voren, in die man aanrakend zijn mannelijke vuurelementen.
Dus wat gaat er dan gebeuren?

Indien niet wordt gezien door de vrouw, maar ook in het vrouwelijk element van de man, in zijn innerlijk weten, in zijn begrip, zowel rationeel als gevoelsmatig, dat wanneer nu Gods aangezicht, Gods vrouwelijk aangezicht in de wereld niet vanuit de diepste ontvangenis in de juiste vereniging tot stand zal komen in materie, dan zal er een te grote overheersing van vuur, van het vuurelement, dus van bevestiging, van mannelijke bevestiging in onze mensheid komen.

In de lessen die ik kreeg werd mij getoond hoe de weg van de vrouw, maar ook van het vrouwelijk zijn van de man moet zijn om deze te grote vuurkracht niet te laten schroeien en vernietigen, maar verwarming te laten brengen.

Het vrouwelijk aangezicht van God duidt op het plan, het goddelijk plan op aarde. Het goddelijk plan op aarde is: vanuit geestkracht, vanuit het mannelijk goddelijk geestelement in de mens de materie zodanig te vormen, zodanig te vernieuwen, dus eigenlijk te hervormen, dat daardoor mannelijk en vrouwelijk een totaliteit zullen gaan vormen.

En dan bedoel ik niet alleen man en vrouw, maar ik bedoel ook vuur en water, licht en duisternis, zon en maan. Ik bedoel hiermee dat het goddelijke in de mens, bevestiging zoekend, vindend, moeten hebbend in persoonlijkheid, dat nu zal kunnen vanuit genade, vanuit liefde, vanuit werkelijke innerlijke liefde. Vanuit werkelijke totale acceptatie en overgave van de mens aan dit innerlijk goddelijk zijn. En daar zijn vele wegen voor.

weg tot hervorming

Waarom is het juist nu zo belangrijk?
De totaliteit van het geheel, de eenheid, het licht van het bewustzijn, het inzicht hierover, gedragen door de liefde, is de basis waarop de mens zijn wereld, onze wereld, zodanig kan gaan herstructureren, hervormen, dat er in deze wereld, onze wereld, een leven kan gaan komen waarin wij onszelf niet hoeven te bevestigen door de ander te vernietigen.

Waarop in deze wereld een samengaan kan zijn van alle elementen in de mens naast elkaar. Het betekent dat wanneer nu de mens wil gaan werken aan dit nieuwe besef - het is natuurlijk helemaal geen nieuw besef, het is een oeroud besef dat nu in nieuwe vormen tot ons komt - dat wij dan werkelijk, werkelijk in materie, in stof tot een verandering van onze wereld kunnen komen.

En u ziet dat dit overal, in verschillende vormgevingen, al aan het gebeuren is. En ieder trekt dat jasje aan wat hem het beste past. En zo zult u in vele esoterische, religieuze groeperingen deze zelfde waarheid horen in andere woorden, in andere vormgevingen.

Maar waar het nu op aankomt is dat die mens heel bewust, met zijn heilige vrije wil, zichzelf zodanig gaat zuiveren dat deze mens in vrijheid, onafhankelijk van zijn dwangmatigheden, zijn werkelijke opdracht mens te zijn en beide aangezichten Gods tot materie te brengen kan gaan vervullen.

In de Psychosofie, de weg zoals die werd gegeven en zoals ik u die mag doorgeven wordt een facet van deze grote weg, van deze grote waarheid zeer sterk belicht. Dat is de zuivering van het onderbewustzijn. Waardoor de mens in zijn bewustzijn tot een herwaardering kan komen, tot een vernieuwing van zijn werkelijke menszijn in dit huidige leven. Dus dat de mens van nu in een zodanige staat komt van vrijheid, dat die mens van nu niet meer in dwangmatige, eeuwigdurende herhalingen van oud karma en vernieuwd karma terecht komt.

Wat houdt dat dan in, deze zuivering van het onderbewustzijn? Dit houdt in dat de wereld van de geest, die diep in ons onbewuste ligt, langzaamaan in ons bewustzijn gaat komen. Dit houdt in dat onze ratio dit moet gaan begeleiden. Dat ons denken zodanig evolueert dat het mogelijk is dat dit bewustzijn van het onbewuste heel langzaam kan gaan integreren in het dagelijks leven van ons mensen. Dit betekent ook dat dan mystiek niet meer wordt gezien als een mistig iets, dat esoterie niet is voor speciale wat zweverige mensen, dat religie niet is van alleen maar zondag in de kerk zitten, nee, dat de mens van nu beseft dat hij deze planeet alleen werkelijk kan bewonen, bevolken, begeesteren wanneer hij in zich in zijn materie tot eenheid brengt Gods mannelijk en Gods vrouwelijk aangezicht.

'de kus van de bruidegom'

Ik heb in deze paar woorden, die zeer compact zijn, ontzaglijk veel gezegd. Zoveel dat ik het gevoel heb dat er in u nu even stilte moet komen, dat er bezinking moet komen van alles wat is gezegd, en dat wij dan straks gaan kijken achter die sluier van al die woorden. Want een mens heeft alleen maar woorden tot zijn beschikking om dat in het bewustzijn van andere mensen te kunnen brengen.

Maar naast deze woorden is er de grote kosmische energie, de grote kracht van het goddelijke in ieder mens, zeker aanwezig in ons wanneer wij woorden in ons opnemen die - natuurlijk in de verdichting van deze persoonlijkheid, dat kan niet anders - maar toch vanuit de sferen naar u toekomen. Het betekent dat wanneer wij mensen heel langzaamaan, steeds gevoeliger, steeds dieper geraakt worden in ons zijn, wij uiteindelijk 'de kus van de bruidegom' in ons ontvangen.

Dit betekent dat uiteindelijk ieder mens, man of vrouw, werkelijk ervaren kan, innerlijk, diep in zijn gevoel, los van allerlei emoties, los van allerlei denken, los van allerlei achtergronden, dwangmatigheden, geconditioneerdheden, dat dit goddelijk zijn levend in hem of haar bestaat.

Eén van de wegen, van de vele wegen daartoe is de meditatie. Ik zou met u in een meditatie willen gaan, die ik zou willen noemen eerst een actieve concentratie, gericht vanuit ons innerlijk verlangen om de aanwezigheid van de bruidegom in ons zijn te mogen voelen. Daarna een passieve, gericht op de vervulling van deze twee-eenheid.

In uw dagelijks leven zult u denk ik slechts heel zelden uzelf zien als een licht, uzelf zien als een stralende bron van licht, met een kracht innerlijk in uzelf. In onze haast, in onze drukte, in onze pijn, verdriet, boosheid, zien we het niet.

In de vreugde ontmoeten wij het soms.
In onze negativiteit - en wat is negativiteit - in ons lijden, niet. Soms daarna. Wij mensen, van dag tot dag werkend, vechtend vaak, zoekend. Altijd op zoek, overal zoek je het.
Waar is het?
Alleen hier in je.
En altijd wachtend, altijd wachtend op het wonder, de eenheid, de werkelijke betovering, de geraaktheid.
En het zit in ons, het zit in jezelf.

meditatie

Gaat u rustig en ontspannen zitten.
Niet gespannen, niet verwachtingsvol, nee, helemaal stil, loslaten. Jij bent die jij bent. En jij stelt je open. Jij, wetend dat jouw licht in jou is. Jij hebt nu de kracht in je om heel duidelijk je daarop te richten, je daarop te concentreren en te zien. Je kunt het zien. Visualiseer het voor je, rechts voor je, visualiseer daar een stralend licht. Zie hoe immens sterk dit licht is, kijk ernaar, verbaasd, bewonderend. En zie dan, herken dan daarin jouw eigen gezicht. En weet dat dit is jouw eigen enigste krachtbron, waardoor en waarvoor en waarom jij bent gekomen op deze wereld. Neem dat in je op, zie hoe je daar in een onlosmakelijk geheel mee verbonden bent. Hoe dat jouw motor is en hoe dit zijn van licht de enige werkelijke beleving is waardoor een mens een mens kan zijn. Laat dit licht tot je doordringen. Voel je helemaal meegaan in dat licht, voel de warmte daarin, de bescherming, de genade. Het is goddelijk, dat ben jij, in je.
En voel hoe in dit weten, in dit zijn alles vervloeit.

Zie dan hoe een straal van licht uit dit lichtend wezen in jouw bewustzijn komt. In jouw kruinchakra, de duizendbladige lotus. En zie dan hoe daardoor nieuwe deuren open gaan, nieuwe ideeën komen, nieuwe perspectieven. Hoe er in jouzelf in de komende tijd opening komt om oude vormen die je in hun greep hebben, die je in hun pijn hebben, in hun miskenning, in hun verdriet, in hun schulden, hoe die nu langzaamaan los kunnen. Dat je ze los kunt laten. Er komt vrijheid in jezelf, vernieuwing.

Zie hoe dit licht zich verbreidt naar je voorhoofdcentrum, het innerlijk oog. En hoe dit licht daar in jouw innerlijk oog jou brengt tot dieper schouwen in jezelf, tot meer inzicht in jezelf, naar jezelf, uitwaaierend, uitstralend naar buiten, naar anderen.

Herken in jouw zwakheid de zwakheid van de ander.
Herken in jouw kracht de kracht van de ander.

Zie hoe dit licht zich verbreidt, stralend, warm, teder, naar je keelcentrum, zodat jij kunt spreken juist die woorden die die vernieuwing in je denken, het loslaten van de oude gebondenheden, de diepte van je inzicht je nu zullen ingeven.

Zie hoe dit licht zich verbreidt naar je hartcentrum, je hartchakra en voel, beleef diep in jezelf hoe er een wonder in je hart gebeurt, hoe daar komt een warmte, een kracht van liefde die je in jezelf nooit had vermoed. Hoe daar is een kracht van zo grote liefde dat jij durft te zijn die je bent en dat jij durft dit leven aan te gaan en te leven, wat het je ook heeft gegeven of ook mag geven. In leed en in vreugde, in pijn in verdriet, in stilte en acceptatie.

En voel hoe daar in jouw hart iets plaatsvindt, zo diep, waardoor de kracht zo groot wordt dat wanneer nu het licht zich keert, zich verbreidt naar je emotiecentrum, je solar plexus, daar waar de emoties in ongeordende staat, vaak in disharmonie zijn, je door jouw eigen vernieuwing, door jouw kracht van liefde, door je diepere inzicht, je de kracht hebt om deze emoties in harmonie te brengen, te reguleren, daar zelf baas van te worden.

En dan zie je, voel je, beleef je hoe jij in jezelf jouw eigen zo verwarrende, vaak in disharmonie zijnde emoties zelf kunt herkennen, plaatsen, met je inzicht kunt gaan herwaarderen, door je vernieuwing kunt hervormen, door de kracht van je liefde tot positieve, tot vreugdevolle emoties kunt brengen.

Zie dan hoe nu dat licht zich verbreidt naar je onderbuik, naar je lijf, naar je zijn als man, als vrouw, met alles wat daar in dit leven in je manzijn, in je vrouwzijn zo heeft geraakt, zo heeft bewogen en voel dan dat je nu de kracht hebt om jouw bevestiging in je manzijn of in je vrouwzijn vanuit je vernieuwde denken, je diepere inzichten de kracht van je liefde te kunnen plaatsen.

En het licht verbreidt zich naar je stuitcentrum, naar je werkelijke stoffelijke zijn. En daar in dat stoffelijke zijn van je menszijn, man of vrouw, daar kun je het nu brengen met je vrije wil, niet meer dwangmatig gebonden, vrij, in de genade van de liefde in jezelf.

En zie nu hoe het licht omhoog stijgt, goud van kleur door hetgene wat je er zelf aan hebt kunnen toevoegen.
En het verbindt zich weer met dat hogere stralende wezen dat jij bent, in jou achter gelaten hebbend de genade, de staat van genade in liefde te kunnen zijn met jouw eigen goddelijk zijn. In vergeving naar jezelf, en dus voor anderen, waardoor genezing plaatsvindt in jezelf en dus naar anderen.

Wees nu in de stilte van deze blijde hereniging
enkele momenten stil, heel stil, ontvangend.

Voel nu in je voeten, in je lichaam, in alles van je zijn nieuwe kracht, nieuwe levensmoed, nieuwe levenswil, vreugde om te willen, te kunnen leven. Voel hoe jijzelf zo diep in jezelf bent gekomen dat alles wat jou gebeurt of gebeurd is een onderdeel is van jou zelf.
Dat jouw kracht altijd aanwezig is en altijd opnieuw herkenbaar, oproepbaar, verenigbaar.

VRAGEN EN ANTWOORDEN

de lange weg naar buiten

--- Waarom is er zo'n lange weg door lijden en negativiteit nodig om bij het licht te kunnen komen en vanuit je hart te kunnen gaan leven?

Zohra: Deze lange weg is tot nu toe nodig geweest om die duisternis erg goed te beseffen, want in iedere duisternis zit het licht verborgen. Door helemaal door die duisternis heen te gaan kan de mens tot dat licht komen. Dat is nu juist wat nu gegeven wordt, die handreiking vanuit de sferen, datgene wat in de Psychosofie wordt gebracht: dat die mens nu op het punt staat, zover is gekomen dat hij niet een eind kan maken aan die duisternis, aan dat lijden, nee, dat zal nog een poos doorgaan. Maar wel aan de mate waarin die mens afhankelijk is van die duisternis, van dat lijden, en hoe hij daardoor heen gaat. Waardoor die duisternis verlicht wordt.

Als je nou niet weet van een mate van harmonie, een mate van geluk, dan ga je dat geluk op alle mogelijke manieren proberen te pakken. Op wat voor wijze dan ook, je wilt dat geluk hebben en je wil daar naar toe, en hoe je daar dan ook naar toe komt dat is niet zo belangrijk. Wat dus betekent dat je in wezen dat geluk niet krijgt, ook niet écht nastreeft. Maar streeft naar bevrediging van je eigen begeerten, die zijn ontstaan uit alle pijnen en lijden die we hebben.
Dus heeft die mens die weg gekozen om tot bewustzijn te komen van licht om door duisternis heen te gaan. Waardoor de pijn zo duidelijk is geworden dat de mens, om te kunnen overleven, geestelijk, in zijn gevoel werkelijk die duisternis, die pijn zodanig moet ervaren dat hij tot het besef komt:

"Maar zo kan het niet. Er is iets in mij wat kan overleven, iets waardoor ik werkelijk in mijn eigen licht kan komen."
Zover moest de mens door duisternis en lijden gaan.

--- Hoe maak je het vrouwelijk aangezicht van God in jezelf bewust? Doe je dat door mediteren, door bidden?

Zohra: Dat vrouwelijk aangezicht - ik zal niet in de vrouw zeggen, maar in de mens, in elk mens, man en vrouw - is in die staat van begeerteloosheid te komen, waardoor de bevestiging van zijn geest in zijn persoonlijkheid de mens brengt tot een staat van geluk.

De begeerte om geluk te hebben, om liefde te hebben, om geld te hebben, om iemand te zijn, om iets te zijn, wat dan ook, dat is de bevestiging van je persoonlijkheid, dat is je mannelijk element.
Wanneer je vanuit dit ene aspect, dat mannelijk element van die bevestiging, dat geluk wilt hebben, wat geluk dan ook voor jou betekent, dan kom je niet in het geluk.
Want dan kom je in een mate van bevrediging van begeerte. Maar dat is niet geluk.

--- Het is net alsof het feit dat we hier zitten al in tegenspraak is met het vrouwelijk aangezicht van God. Want we zijn steeds bezig in het denken eigenlijk. Als je het hebt over licht en duister dan moet je daar alweer bij denken. Hoe kom je dan inderdáád tot die liefde kracht?

Zohra: Eerst moest je je denken zodanig ontwikkelen dat je kunt denken: hoe kom ik in die liefdeskracht? Dat is bewustzijn.
Nu zijn wij zover gekomen dat wij door dat denken bewust zijn geworden dat we ergens nog iets missen.

Iets in onszelf is nog niet duidelijk, is nog niet helemaal in ons doorgedrongen. Daar hadden we het denken ook voor nodig.

Nu komt de tijd langzaamaan dat wij gaan begrijpen - begrip is weer wat anders dan denken - dat dit denken een soort stok is om verder te kunnen lopen, om ergens naar toe te kunnen gaan. Wij komen nu op het punt dat wij echt gaan ervaren dat dat denken niet voldoende is om tot de beleving te komen van dit hogere zelf in ons, dit goddelijk zijn. Daar is het denken niet voldoende voor, want het denken is een verdichting van hogere geestkracht, is een oorzakelijk gevolg in de stof, in de materie van onze hersens, dus materieel.

Het diepere gevoel in ons, dat vrij is van prikkels van emoties, van gebondenheden, dat diepere gevoel, heel diep in onszelf, is stilte, is echte innerlijke diepte. Vrij. Los van begeerte, los van angst, los van onzekerheid.
Is alleen maar zijn.
En heus, dat heb je niet de hele dag, dat bestaat niet.

Dat heb ik ook niet de hele dag.
Zo-even nog dacht ik: "O heer, waar praat ik over?"
Ja, ik sta hier maar met niets in mijn handen en dan komt het wel. Maar het is toch iedere keer: "Ik moet daarover praten en hoe kom ik daar?"
En op het moment dat ik dat denk dan weet ik al: "Ik ben er weer helemaal naast. Dat is het niet, ik moet hier staan vrij, vrij van mijn eigen angsten, vrij van nervositeit, vrij van onzekerheden, noem maar op."

Op het moment dat ik mij daaraan overgeef dan is er bevrijding. En dan gebeurt er iets, dan komt er een samengaan van dat hogere met de persoonlijkheid.

En nu heb ik het even op mezelf betrokken, maar dat is bij iedereen. In wat voor situatie of hoe dan ook.
Op dat ene moment dat je in jezelf durft te zeggen, durft te geven: "Ik ben dat goddelijk zijn, ik laat los, al valt heel de wereld in elkaar, ik laat los. Want ik ben dat goddelijk zijn dus ik ben verbonden met de hoogste kosmische energieën."

Op zo'n moment verandert er iets. Het zijn maar momenten, maar die momenten geven je kracht. Die momenten zijn zo krachtig dat je daardoor dagen van ellende, van verdriet, eenzaamheid of van gekwetstheid aankunt.
Zo ga je door je leven heen.
En omdat je die dagen aankunt, zijn die dagen niet zo karmisch beladen.

--- Ik was me er inderdaad van bewust dat je je eigen karma kunt beïnvloeden. Maar ik dacht alleen met de goddelijke wil.

Zohra: Natuurlijk.
Die vereniging met je hoger zijn is toch goddelijke wil?
Er is geen andere wil dan. Want de wil van de persoonlijkheid is altijd gericht op de bevestiging van begeerten in materie. Wat voor soort begeerten ook, doet er niet toe. Dus als jij je losmaakt daarvan en in een totale acceptatie met je hoger zelf komt dan ben je in eenheid met de goddelijke wil. Waardoor je aan het karma - waar wij altijd allen in zijn, dat is ons leven, dat is alleen maar werk hoor, dat is heus niet altijd negatief - niet een nieuwe kras toevoegt. Want die kras moet je weer in een volgend leven oplossen of in dit leven. En als je die kras niet bewust bent dan blijft die spiraal van karma net zo lang ronddraaien tot je die kras wel bewust wordt.

--- Dat is duidelijk een hele nieuwe vorm van invulling van Gods wilsbeschikking, in samenhang van boven en beneden.

Zohra: Ja. Dat is nou juist het nieuwe facet in de Psychosofie zoals dat via mij wordt gegeven - via mij, het is niet van mij - waardoor er in de mens met het bewustzijn en de vrije wil verandering, vernieuwing, verlossing gebracht kan worden in het eigen leven. Individueel en dus collectief.
Want elk individu is toch een onderdeel van het collectieve.

--- Hoe breng je dat vrouwelijk aangezicht nu in je tot uitdrukking? Ik denk voortdurend aan het woord 'overgave'. Kun je laten zien in wat voor zin dat een levenshouding kan zijn die dat vrouwelijk aangezicht in ons meer zichtbaar en aanvaardbaar maakt?

Zohra: Ja, ik heb het gehad over acceptatie en dat is overgave. Zolang wij deze overgave nog vanuit de begeerte willen volbrengen, nalopen, trachten te grijpen, zolang is er niet de werkelijke overgave. Het vrouwelijk aangezicht van God is zonder begeerte, dus zonder bevestiging hoe of wat dan ook.

revolutie in de maatschappij?

--- Ik zie in onze maatschappij een heleboel mensen die carrière zoeken, of die op geld uit zijn, of die een naam willen maken in de amusementswereld of wat dan ook. Daar zit iets van een drijfkracht in en daarin mis ik nou precies dat vrouwelijke element, dat naar binnen gekeerd zijn en dan vanuit het hart laten opbloeien en zo begrip voor anderen hebben, enz.
Ik heb het gevoel dat in heel onze maatschappij iets zou kunnen doordringen van wat je het vrouwelijk aangezicht van God zou kunnen noemen.

Zohra: Dat wat je daar noemt, het carrière maken, het iets willen, iets zijn of iets hebben, dat is dus de kracht van Lucifer geweest bewustzijn te willen hebben in materie: luciferisch. Wanneer je het negatief richt is het ahrimanisch. Dat vrouwelijk aangezicht van God houdt in dat de liefde, de overgave, de innerlijke herkenning van dat hoger zelf en die bevestiging van vuurkracht, het luciferische, op een andere wijze in onze maatschappij gaat komen. Waardoor de mens niet de noodzaak voelt en heeft om met zijn vuur zichzelf te bevestigen ten koste van de ander.

--- Maar van binnen uit a.h.w. een zachte kracht komt die dan vorm krijgt op alle mogelijke wijzen.

Zohra: Ja, het kan niet anders dan van binnen uit. Kijk, wat hier wordt gegeven, je kunt nog zeggen: dat is van buiten af. Wat van 'boven' komt is zelfs nog eigenlijk van buitenaf. Dat wordt vanuit de geestelijke Hiërarchie, de Meesters van Liefde en Wijsheid doorgegeven, iemand moet dat doorgeven: allemaal van buiten af. En allemaal woorden, soms veel te veel woorden. Maar iets in jezelf kan dat herkennen en dan wordt het van jou. Dan is het jouw eigen liefdeskracht, jouw eigen verdieping, verstilling. En daarmee levend, wanneer het zonder begeerte in jezelf wortel schiet en daardoor jouzelf helemaal kan omvatten, dan straal je dat uit. Dat is een geweldige kosmische energie die er dan uitgestraald wordt en die anderen aanraakt, waar het ook in zit.

Het zit in iedereen, heus niet in speciaal uitverkorenen, het zit in iedereen. En het wordt dan aangeraakt.
Net als nu andersom de bevestiging door het vuur, door te willen, te hebben, te zijn anderen ook aanraakt en die daar ook heel geweldig, hard mee bezig gaan.

Waardoor je die botsingen krijgt, waardoor je die enorme vuurkracht krijgt, die escalaties, die machtsverhoudingen, die dualiteiten.

--- Een vraag die hierbij aansluit. Er komen verkiezingen. En wat moet er nou met onze politieke partijen als je het vrouwelijk aangezicht van God in gedachten neemt. Hoe moet je je dat gaan voorstellen in de toekomst, hoe moet ons land bestuurd gaan worden als je uitgaat van dit principe?

Zohra: Weet je, tien jaar geleden werd mij gezegd dat er hervorming moest komen vanuit de Psychosofie - het heette toen nog geen Psychosofie - in de politiek, in de medische wetenschap, in de pedagogie, in religie, theologie, dus in de wetenschappelijke disciplines, en in de maatschappij.

Hoe breng je dat? Met een revolutie? Weet je nog de Franse revolutie: vrijheid, gelijkheid, broederschap? Sloegen ze elkaar het hoofd af. Waar is de vrijheid, waar is de gelijkheid en waar is de broederschap?

Revolutie heeft dus geen zin, want je houdt de oude vormen in stand, je zet er precies dezelfde vorm met mooiere woorden voor in de plaats. Dus wat moeten wij dan doen?
In 'Zie de leliën...' is doorgegeven: "Gemeenschappen zult gij stichten", nieuwe christengemeenschappen.
Mensen die samen leven, werken vanuit vernieuwing van christen-zijn in zichzelf. Hoe doe je dat?

Op straat staan en dat van de daken roepen: kijk eens hoe goed ik ben? In de politiek een nieuwe partij oprichten? Je verbinden met elkaar in een nieuwe partij?

Dan komen weer machtsverhoudingen. Of je zodanig verbinden dat mensen die in al die verschillende partijen zitten die aanraking in dat hart gaan voelen. Hoe.
Goede vraag, hoe?

Deze vraag, voorwaar Ik zeg u
kan slechts werkelijk in materie beantwoord worden
wanneer steeds meer, en grotere getale van mensen
Mijn volk
Mij, de kosmische Christus
in het eigen hart gaat ervaren.

En zo zal het zich verbreiden
als water
als levend water zal het door uw gelederen gaan
door uw maatschappij
in uw politiek komen.

Begrijp o mens
dat vernieuwing van vormen
Mijn aangezicht in u
niet kan gebeuren
door het staan op andermans schouders
het doen gebeuren over andermans rug
vanuit macht.

Want dan zult gij slechts oude vormen
in nieuwe bewoordingen kleden.

Ik zeg u dat dit alleen kan geschieden
indien gij in de stilte van uw zijn
wilt leven zoals zojuist belicht is geworden.

Zo zult gij een zodanige straal
van kosmische energieën verspreiden
dat deze straal andere
resonerende energieën zal herkennen
zal doen samensmelten
opdat uiteindelijk eenheid daaruit zal voortkomen.

Zohra: Er wordt mij gevraagd nu over verantwoordelijkheid te spreken. Bij ieder mens ligt de verantwoordelijkheid te zijn in z'n eigen mate en gradaties van niveau van vereniging met dit goddelijk zijn.
Niemand kan dat een ander opleggen, je kunt dat niet gedwongen met elkaar verbinden, vandaar uit een politieke partij stichten, of hoe dan ook. Werkelijke verandering, ook in dit land, kan alleen komen van de individuele verantwoordelijkheid van het zijn, in gradaties van niveau van bewustzijn, van deze hereniging met het goddelijk zijn. En dan pas kan er komen een herkenning en verbinding van mensen die zo willen leven.

aan God gelijk zijn

Zohra: Dat houdt niet in dat wij dan heel erg hoogmoedig worden als wij zo leven, als wij zo zijn, als wij dat licht zo herkennen, wat iemand vreesde.

Om te beginnen: misschien wilt u van mij aannemen dat deze angst voortkomt uit oude geconditioneerdheden en onze opvoeding. Niet alleen van u, ook van mij, van iedereen denk ik. Daarin zijn wij zondaren, boetelingen, eigenlijk verdienen wij nog nauwelijks te leven.
Als wij het nieuwe testament vanuit deze nieuwe gedachten, vanuit deze nieuwe bewustwording lezen dan ontdekken wij dat dat nooit zo is gezegd.

Dan ontdekken wij integendeel dat er op verborgen wijze - want de mens van toen kon dat ook niet aan, kon dat zeker mentaal niet aan - steeds is gegeven: zijt gij niet als goden?
Ben Ik niet in u?
Dat aspect is de mens in die twintig eeuwen van duisternis en van lijden vergeten of niet duidelijk bewust van geweest.
Of wel wetend van dat licht, maar daar naar toe vechtend.

En nu komt het tijdperk dat we daar wel duidelijk bewust van kunnen gaan worden. Natuurlijk heb je dan ook de kans, en een hele grote kans, dat het een extremiteit gaat worden en dat we over de andere grens vallen, dat we hoogmoedig worden en denken dat we ik weet niet wat zijn. Niets is minder waar. Want als je werkelijk christen bent, vanuit de kosmische Christus, vanuit die herkenning in jezelf, dan zie je jezelf als een dienaar in jezelf. Als een groot licht in jezelf en daardoor een dienaar.

--- Ik zit midden in dat proces van jezelf zo respecteren, waardig achten om gelijk als God te zijn en de vraag hoe we dat nou vorm geven in de praktijk. Als ik twee dingen door me heen hoor komen: Het eerste gebod is dat we van God moeten houden. En het tweede van onze naaste. Als 'de Heer uw God' ook 'de Vrouw uw God' is, en die twee, dat je dat zelf bent, kunnen we dan vanuit dat uitgangspunt van die ander houden? En op die basis nieuwe dingen, ook een nieuw kabinet creëren misschien.

Zohra: Dat is natuurlijk helemaal waar, maar ik wou heel even ingaan op dat aan God gelijk zijn. We moeten natuurlijk wel begrijpen dat wij in onszelf dat goddelijk aspect in zijn totaliteit hebben, maar dat wij mensen alleen maar in gradaties van niveau van bewustzijn dat god-gelijk zijn kunnen herkennen.

Begrijpt u wat dat betekent? Dat wij dus zolang wij in materie zijn, maar onderdelen, aspecten van dat godgelijk zijn kunnen realiseren. Dit houdt tevens nog een verder antwoord in op de angst voor hoogmoed. Want je kunt nooit in je totaliteit aan God gelijk zijn, want dan was je geen mens.

de rol van de kerk

--- Dat goddelijke is buiten ons gebracht, door de leer van de kerk. Is dat gebeurd vanuit de verleiding om in de macht te komen, dat de kerk als instituut de mensen afhankelijk maakte van dat instituut? Of is er een andere reden dat ze dat beeld van God buiten zich hebben gesteld?

Zohra: Dat is een van de vele redenen. De hoofdreden is dat de mens het besef van in zichzelf het goddelijk zijn te zijn niet aankon in zijn denkvermogen. Waardoor in die mens enorme grote duisternis zou komen van overwaardering, van hoog-moed, van vernietiging zelfs van geest. Die mens is nu zover gekomen dat hij zijn eigen verantwoordelijkheid ook mentaal aankan. Dat is een heel groot gegeven.

En dat is ook die enorme lange weg geweest, dat matriarchaat, de Godin, het onbewuste, de macht van het onbewuste, het astrale, de magie, de macht van het weten van diepere kennis en dat gebruiken. Dat ging niet goed, want de mens raakte daardoor nog verder weg van het werkelijke god-zijn.
Toen moest komen het patriarchaat - dat ging ook niet zo goed, maar het is wel door dit patriarchaat gekomen dat geestkracht in denkkracht kon worden omgezet in steeds hogere en diepere frequenties. Waardoor nu de mens met zijn denkvermogen zover is dat hij het wel aankan, dit goddelijk zijn.

Dus dat is wat wordt bedoeld dat we nu op een cruciaal punt staan, want nu gaan wij dat verbinden. En dan krijg je natuurlijk ook alle excessen van dien, het vallen aan de ene kant van de grens of aan de andere kant. Maar we hebben nu een grote mate van bewuste beleving van eigen verantwoordelijkheid.

--- En dat is ook de reden dat de kerk als instituut zijn plaats verliest, dat het nu bij het individu wordt gebracht en niet meer in het instituut als godsdienst?

Zohra: Instituten zijn gezagdragers.
Instituten bestaan vanuit macht en gezag.
Macht en gezag horen bij geestkracht in stof brengen, in materie brengen, dus vuurkracht, patriarchaal, mannelijk element.
Dat is geweest.
Ik zeg niet dat het in één keer moet verdwijnen, want dan komt er chaos.
Wat wel kan gebeuren - ik zeg ook niet moet - is dat nu in dit patriarchale, in deze vuurkracht, in deze machtsbevestiging langzaamaan 'als levend water' het vrouwelijk aangezicht van God herkenbaar wordt. Waardoor uiteindelijk macht hervormd wordt. En dan zal het instituut niet meer nodig zijn.
Hoe lang dat duurt weet ik niet.

pleisters plakken

--- Ik liep een keer op zaterdagmiddag in de stad en toen zag ik al die mensen daar bezig. Toen dacht ik: het lijkt of net of ze allemaal pleisters willen kopen voor hun wonden. Is begeerte eigenlijk het zoeken naar een pleister op de wonde die de wonde niet heelt?

Zohra: Ja. De mens is 'ontbonden en gedeeld'. De mens is in zijn zoektocht naar geluk, naar innerlijke bevrediging, liefde, alles wat hij daaraan gelijk stelt, zodanig bezeten door die drang om dat te krijgen, dat hij daardoor dat geluk in zichzelf niet meer herkent. En omdat hij toch iets moet hebben zoekt hij inderdaad die pleisters op zijn wonden. Hij zoekt het overal. Hij blijft het buiten zichzelf stellen. Net zoals we God altijd buiten onszelf hebben gesteld stellen we ook onze hereniging met dat goddelijke buiten onszelf. Wij zoeken het buiten ons eigen ik. Dat is een hele grote wond.

--- Ze zeggen wel eens dat de begeerte juist de laatste tijd weer heel erg toeneemt.

Zohra: Ja. Dat heeft met kosmische energieën te maken. Wanneer die kosmische energie in de mens nu duidelijker bewust wordt dat er is een leven innerlijk, een licht innerlijk, een geluk innerlijk, dan gaat die mens in zijn vuurelement zitten om dat te vinden. Dus hij is zich al bewust dat dat bestaat en gaat in zijn vuurelement zitten, dus in zijn begeerte, in zijn strijd en in zijn zoeken en in zijn vechten om het te krijgen. Waardoor hij er nog verder vanaf komt.

angst voor heksen

--- Wat was nou precies de plaats van vrouwen die in de middeleeuwen als heks werden verbrand? Welke elementen speelden daarin?
Waren dat vrouwen die voor hun tijd in die tijd waren?

Zohra: Die waren hun tijd vooruit ja. Er zitten vele elementen in. Eén van de elementen is de angst van de man.

De angst van de man om van zijn troon ontheven te worden, van zijn troon afgezet te worden. Dan de angst van de mens, - niet alleen de man maar de mens, man en vrouw - voor iets wat zij dachten dat buiten hen lag en niet in henzelf aanwezig was, dus te weinig kennis ook daarvan.
En het niet met het denkvermogen 'op een rijtje kunnen zetten'. Je moet het ook op een rijtje kunnen zetten want anders blijf je zweven.

Daarnaast - en dat is de reden waarom het matriarchaat verdween - de macht vanuit de begeerte van de vrouw om zich daarin te bevestigen. Juist eigenlijk in het meest heilige ging de vrouw zich bevestigen met begeerte, dus vuurkracht, mannelijk element. Waardoor zij van dat heilige, dat geestelijke in haar, waar zij deel aan had - iedereen heeft daar deel aan maar zij, wat wij dan noemen zo'n heks had dat dan toch vrij bewust - waardoor zij macht kreeg.
En macht is voor een mens als een lekkernij, geeft iets van: "Heerlijk, daar word ik groot van, daardoor ben ik iemand."

Wat zat daar dan weer onder? - want het gaat steeds dieper. Daar zat angst, daar zat miskenning, daar zat schuldgevoel, daar zat van alles. Dus wat gebeurde er? Dat de vrouw dat geestelijk goed misbruikte door de dwangmatigheid van oude emotie-herinneringstrillingen. Karmisch dus.

--- Als mannen in deze tijd toespelingen maken op bepaalde vrouwen dat zij een heks zijn, betekent dat dan iets met hun eigen vrouwelijkheid?

Zohra: Ik word hier eigenlijk gebracht naar het toespitsen op man en vrouw, misschien moet dat ook.

Wanneer een man zo reageert is er in die man de angst dat hij zijn greep op die vrouw verliest.
Zijn macht dus, zijn vuurelement.
Wanneer een vrouw op deze manier reageert is dat vanuit een angst dat zij niet dat ook heeft.
"Waarom die ander wel en ik niet?"
Dat heeft natuurlijk met rivaliteit te maken, maar waar komt rivaliteit weer uit voort: weer angst, onzekerheid, miskenning, schuld en zo verder. Dus wat moeten wij nou doen?
Die oude troep kwijtraken.

"de vrouw zal verpletteren de kop van de slang"

--- Je hebt steeds gezegd: "De vrouw zal de poort van genade zijn" en "Zij zal verpletteren de kop van de slang." En elke moderne vrouw zegt dan tegen jou: maar de man heeft het vrouwelijke ook in zich. Waarom wordt het dan niet over de man gezegd? Dus moet er toch iets in de trillingen van een vrouw zijn dat daar een toegang toe geeft. En ik kan me voorstellen dat dat tot nog toe niet heel concreet voor onze bewustzijns gezegd mocht worden, omdat er nog zoveel pijn bij vrouwen zat, die tot vrouw-macht leidt. Maar misschien ben jij nou in al deze jaren toch een paar vrouwen tegengekomen die niet uit zijn op macht maar die toch zo ontzettend graag de genadige rol van die vrouw zouden willen zijn en willen vervullen.
Mijn vraag is: als dat zo waar is, wil je dan alsjeblieft heel concreet en heel duidelijk en zo dat onze bewustzijns nu het kunnen vatten, zeggen:
Hoe kan de vrouw de poort van genade zijn? Hoe kan zij de kop van de slang verpletteren? Hangt dat samen met bijvoorbeeld het feit dat vormen doorduren zolang er verlangen is?
Hangt het samen met het opgeven van het verlangen naar het mannelijke?

Of heeft het te maken met het zozeer losmaken van je eigen verlangen dat dat om kan slaan in een soort erbarmen?

Zohra: Dit is denk ik de meest essentiële vraag in dit geheel.
Ik vraag om de genade dat het zo mag komen dat ik hieraan kan beantwoorden.
Waarom de vrouw zal verpletteren de kop van de slang is omdat door haar mate van vrouwzijn het vrouwelijk aangezicht van God, ontvangenis, zonder begeerte in de vrouw kan zijn. Ik zeg niet dat het zo is. Wanneer dit in die vrouw gaat ontwaken zal zij bij de man de negatieve vuurkracht van de begeerte tot staan brengen. Waardoor in die man zijn vrouwelijk zijn zal ontwaken en hij met de vrouw samen tot de eenheid Gods zal kunnen geraken. Dit betekent dat wanneer de vrouw verlangt naar die genade, wanneer die vrouw verlangt om deze rol te spelen, die vrouw daar nog heel ver vanaf is. Pas wanneer in die vrouw doordringt dat zij door haar begeerteloze zijn, liefde, ontvangenis het hart van de man, dus het werkelijk diepste gevoel kan raken, dan pas zal zij verpletteren de kop van de slang - dat is de begeerte.

De man wordt gedreven door de begeerte.
Dat is zijn achtergrond, zijn basis. Zo moet het, anders sterven we uit. Maar deze drijving van begeerte in de man kan nu tot vernieuwing komen, waardoor hij wel in het begeren blijft bestaan, opdat de wereld blijft bestaan, maar dan niet in zijn vernietigende, te grote vuurelement komt. Dan zal in die man de liefde, dus dat diepste gevoel, dat is het vrouwelijk aangezicht, tastbaar kunnen worden, reëel kunnen worden. Daar kan hij dan mee werken, mee leven, mee liefhebben.
Dan is in de man niet alleen de begeerte om zichzelf te bevestigen zijn hoofd levensmotief.

Maar dat gebeurt pas wanneer in de vrouw de begeerte om de liefde, om haar mannelijk element in zichzelf tot realiteit te brengen is verstild. Begrijp je hoe dat elkaar in leven houdt? Dus je kunt niet zeggen: het komt door de vrouw, het komt door de man. Welnee, we houden het met elkaar in leven.

--- Als je dan dat begeren los wil laten dan is het zo moeilijk om niet door te slaan tot totale apathie. Waar ligt de grens?

Zohra: Bij je eigen verantwoordelijkheid. En in je hoofd, het begrip, het besef wat je aan het doen bent. Daar heb je nou die hersens voor nodig. Daarom moesten we tweeduizend jaar lang door die duisternis heengaan, in die bevestiging, om nu zover te kunnen komen dat we ook met onze hersenen kunnen gaan ordenen, kunnen gaan beseffen wat we aan het doen zijn, onze verantwoordelijkheid heel duidelijk kunnen gaan zien.
Want anders gaan we alleen mee in de emotie.

--- Het antwoord op de net gestelde vraag betrof de samenhang tussen man en vrouw. Ik heb het gevoel dat is blijven liggen het specifieke van de vraag: waarom de vrouw?

Omdat de vrouw is de verdichting
de verpersoonlijking van de Kumara
rondom de troon van de Sanat Kumara
de Heer van het Licht.

- Kumara betekent vrouwelijk, vrouwelijke vormgeving. -

Omdat de vrouw is de verdichting
van de vrouwelijke vormgeving
aangezicht van God, van het goddelijke.

Omdat in de vrouw is gelegd het Michaëlische.
Omdat in de vrouw is het behouden en het behoeden.
Omdat in de vrouw is het leven kunnen geven en behoeden.
Omdat in de vrouw is de ontvangenis
het zijn vanuit de totaliteit
zonder afhankelijkheid, zonder dwangmatigheid
zonder verslaving.

'Heer, ik ben de dienstmaagd des Heren
mij geschiede naar Uw woord.'

En zij, die is geweest de moeder Gods
die is de Kumara rond de troon van de Heer van het Licht
zij heeft dit tot voorbeeld gebracht aan de mensheid.

Voor haar waren dat andere zeer grote vrouwen
die in de religies van oude volkeren
tot godinnen werden verheven.

Dit is het Godin zijn
'mij geschiede naar Uw woord.'

'Niet mijn wil maar Uw wil geschiede.'

Alleen dit ene aspect is de basis
waarop het mogelijk is
dat de vrouw zal verpletteren de kop van de slang.

--- Het vormgeven is dan toch weer via de persoonlijkheid. En komt het vrouwelijk en mannelijk in die mens dan samen, speelt daar het mannelijke weer een rol?

Zohra: Niets kan zonder de persoonlijkheid.

de spiraal draait door

--- Wanneer we zo puur ontvangenis zijn van het goddelijk zijn, eten we dan van de 'boom des levens', die zolang verboden is geweest?

Zohra: 'Dan komen wij in de voorhof des tempels, waardoor wij genood worden aan de dis des Heren.'
Zo hoor ik het in mezelf zeggen. Dit noden aan de dis des Heren betekent dat men eerst moet kunnen komen tot die voorhof van de tempel, dat men daar een laatste reiniging nodig heeft.
Dat is dat bewust jezelf bevrijden van de karmische dwang-matigheden en gebondenheden.
En dan kom je op de vrijheid in jezelf terecht, en dan kom je dus in de tempel, in het goddelijk zijn.

--- Je zegt: dan kom je in de vrijheid.

Zohra: Van het goddelijk zijn, van jezelf. In dat goddelijk zijn, natuurlijk in gradaties van niveau.

--- En dat noem je dan dat je van de boom des levens...

Zohra: Nee, dan word je genood, uitgenodigd. Als gast aan de dis des Heren. Dan wordt je bewustzijn dus extra belicht, dus je wordt je extra bewust van in die tempel te zijn en in je eigen vrijheid te zijn.

Dan komt daar weer een nieuwe spiraal van inzicht in je eigen karmische gebondenheden, dus weer nieuwe zuivering, maar op een dieper niveau, weer een stuk verder.

--- Ik wou eigenlijk vragen hoe de verbindingen die wij met elkaar hebben dan worden. Dus in het denken, in de emoties ook, dus in de persoonlijkheid, hoe we dat gaan beleven.

Zohra: Ik zie een kolkende zee. Een vreselijk door elkaar woelen van alles. Dus wat betekent dat? Dat in elk individu de verantwoordelijkheid aangescherpt wordt. Net als een potlood wat geslepen wordt. Het bewustzijn weer duidelijker wordt van dat zijn in God. De emoties tot een hoogtepunt komen. Ga je mee in die emoties, of kun je je daarvan bevrijden en kom je in je dieper gevoel terecht? Dus die spiraal van dat karma, die bevrijding van die dwangmatigheden, die blijft altijd door draaien. Maar die draait steeds verder, op een hoger, een dieper of een wijder niveau.

onder druk

--- Vrouwelijk is materie, vrouwelijk is lichaam, vrouwelijk is onderbewust; het is compact geraakt, steeds compacter. Er zijn door de inslagen van de geest allerlei ervaringen, herinneringen ingekomen, opgekomen, laag voor laag. Dat is duister, dat is donker. Dat moet nu door het bewustzijn belicht gaan worden.
Als je de geest ziet als inslagen komend van buiten, moet er nu dus een beweging van onder naar boven komen denk ik. Mijn vraag is dan: is dat het vrouwelijke, het komende van onder?

Zohra: Nee, nee, dat zou te simpel zijn. Wanneer alleen dát Gods vrouwelijk aangezicht zou zijn, ja vergeef mij, maar dan zou dat een zeer, zeer slap aftreksel daarvan zijn.

We hebben altijd geleefd in aftreksels, dat is waar, dat is helemaal waar. De vrouw, zeker de vrouw heeft geleefd in verslaving aan haar aftreksels. Maar nu is die vrouw bewust geworden. Die vrouw heeft haar hersens ook leren gebruiken. Die vrouw heeft ontdekt dat het meezwemmen in haar emoties haar niet die resultaten brengt, niet die bevrediging, dat geluksgevoel, die genade in zichzelf geeft die ze daarvan had verwacht. Dus die vrouw is nu zover dat zij afscheid neemt van haar aftreksels en tot de werkelijke inhoud wil gaan geraken. Dat is het vrouwelijk aangezicht van God. Want dan krijgt zij kracht, doordat zij haar verslaving, haar dwangmatigheid aan de geest kwijtraakt.

--- Ze moet dus zelfstandig worden, onafhankelijk. Maar heeft het ermee te maken dat het diepste vrouwelijk het diepste weggestopt zit in materie, in het lichaam, in het onderbewuste? Daar zijn lagen overheen gekomen, die gaven a.h.w. de tegendruk waardoor dat diepste nu omhoog kan gaan komen.

Zohra: Ja, dat is waar. Het is de ketel die helemaal vol zit en kookt. En uiteindelijk vliegt de deksel eraf. De druk wordt zo groot dat ze wel moet.

--- Het vrouwelijke is dus een uitzettende kracht. Het betekent dus dat al die laagjes die erop gekomen zijn stuk voor stuk aan het licht gaan komen.

Zohra: Ja. En dat is wat ik dan altijd noem: in gradaties van niveau van bewustzijn, waardoor je in die gradaties een gelijkheid aan God krijgt, God ervaart.

--- Dat diepste gevoel dat ligt helemaal diep in. Toch op elk niveau kom je iets van het diepste gevoel tegen, hoe zit dat?

Zohra: Ik weet niets van wiskunde, maar wat ik zie is druk. Waardoor gaat een raket omhoog: druk. Als die druk daar niet is in al die lagen van bewustzijn en onderbewustzijn dan is de kracht niet groot genoeg om dat heelal - want het is uiteindelijk een heelal - te laten uitdijen, om die raket omhoog te laten vliegen.

--- Dat is eigenlijk de functie van het negatieve. Dat is de opeenhoping van energie.

Zohra: Ja. Daarom is in wezen nooit iets echt negatief, want in al het negatieve zit het positieve verborgen.

--- Is dus noodzakelijk om tot het licht te komen, het negatieve.

Zohra: Dat is gedeeltelijk noodzakelijk, maar de afhankelijkheid daarvan is niet noodzakelijk.

--- Je bedoelt dat het op een gegeven moment zonder kan.

Zohra: Ja, dat duurt nog wel lang.

seksualiteit, genialiteit, spiritualiteit

--- Ik wilde nog even op dat vrouwelijk aspect ingaan: wat voor rol speelt de seksualiteit hierin?

Zohra: De seksualiteit is bevestiging, vanuit de begeerte, vuurelement. Geestkracht in stof gebracht. Want de seksuele energie is levensenergie, kosmische levensenergie in de stof. De mystiek daarin, dus het hogere begrip daarvan is dat die levensenergie, die kosmische levensenergie die dus in onze menselijke materie als begeerte en seksualiteit is verdicht, in wezen betekent dat die mens alleen tot het werkelijk goddelijk zijn in zichzelf kan komen door de bevestiging van geest in stof, maar dan niet vanuit de begeerte.

--- Kun je dus op een gegeven moment zonder die seksualiteit?

Zohra: Natuurlijk, dat is in alle eeuwen wel bewezen. Vraag niet hoe, dat geeft niet. In alle esoterische groeperingen, religies is altijd duidelijk gemaakt dat wanneer een mens zonder seksualiteit kan zijn, zijn kosmische levensenergie dieper geestelijk gericht is, dieper in zijn bewustzijn en in zijn gevoel doordringt.
Maar wat mij is gegeven om aan u allen door te geven, is dat in al die eeuwen - en ik wil niet generaliseren, maar toch in al die eeuwen - vele mensen, vele celibatairen, vele esoterische groeperingen deze waarheid teveel in een dwangmatigheid en een verslaving aan die dwangmatigheid hebben gebracht, waardoor er een enorm groot karma is ontstaan. Er werd gezegd dat deze komende tweeduizend jaar de eeuwen zijn van zuivering. Daarvandaan het Aquarius. Dus ook zuivering in het begrip seksualiteit, het begrip spiritualiteit in seksualiteit.

--- Ik heb me altijd afgevraagd hoe dat was bij Mozart en Bach, die toch getuigden van een diep gevoel, en zeker niet celibatair leefden. Bach had negentien kinderen en Mozart was ook heel seksueel gericht. Terwijl die muziek van zo'n ongelooflijke oorsprong komt.

Zohra: Je kent misschien het spreekwoord: 'Hoe groter geest hoe groter beest'. Ik zeg niet dat zij dat waren hoor, maar de diepe betekenis daarvan is dat een mens die in een zodanige mate van geest verkeert, dus genialiteit, al zijn lagen ook extra gestimuleerd zijn. Wanneer in die mens deze genialiteit niet met het bewustzijn, door de zuivering van het onderbewustzijn wordt beleefd, dan glijdt hij juist dieper weg dan laten we zeggen een gewoon mens. En weer wil ik niet generaliseren, maar zo kan het zijn. Ik wil niets ten nadele van Bach en Mozart zeggen, maar begrijp je waarom het zo kan zijn?

--- Als je dit zo zegt dan maakt me dat niet blij.

Zohra: Weet je hoe dat komt? Het is niet af. Begrijp je wat er gebeurt?
Doordat er zoiets wordt gegeven en het dan niet af is, prikkelt het je, je wordt boos: "Waarom nou?!" Maar door die prikkeling gaat je eigen inspiratie werken.

--- De grote componisten waren toch ingewijden? En dan klopt dat toch niet?

Zohra: Zij waren zeker ingewijden, maar niet altijd zo bewust van hun ingewijd zijn. En dan heb je nog, wat zo vaak is gezegd, dat juist bij grote geesten, bij ingewijden, bij meesters, boodschappers, paragnosten, mediums - in afdalende lijn dus - alles wat hiermee te maken heeft, juist door het meerdere

weten, het dieper voelen, ook die diepere lagen zeer hard worden gestimuleerd.
En dan komt de eigen verantwoordelijkheid, het zichzelf kunnen bevrijden van oude dwangmatigheden van bevestiging, van zich moeten bevestigen.

--- Ik voel iets doorklinken over een nieuwe dimensie die bij seksualiteit zou kunnen komen. En die heeft veel meer met spiritualiteit te maken dan wij nu gewend zijn. Daar wil ik wel meer over weten.

Zohra: De nieuwe dimensie die nu gaat komen in de seksualiteit, beginnend vanuit de zuivering van het onderbewustzijn, dus de dwangmatigheid van de oude emotionele gebondenheden, vanuit vorige levens, karma, in dit leven altijd weer opnieuw aangeraakt, gestimuleerd door de situaties die je in dit leven krijgt, die je dus zelf hebt uitgezocht, is dat die mens in die seksualiteit het spirituele zijn, het goddelijk zijn gaat brengen. Vroeger was seksualiteit, dat was zo vies, dat hoorde niet bij God. God en seksualiteit hoorden niet bij elkaar. Je moest wel in het donker met een kleedje over het heilig Hartbeeld met elkaar naar bed, want anders konden er geen kinderen geboren worden, maar eigenlijk hoorde dat niet. Hoe gefrustreerd, hoe allerverschrikkelijkst pijnlijk, verdrietig is dit eigenlijk, dat wij mensen zo zijn geweest, misschien nu nog wel. De vernieuwing nu van spiritualiteit in de seksualiteit is de beleving van seksualiteit - daar is altijd een bepaalde mate van begeerte nodig, anders kan dat niet biologisch - maar zodanig dat noch de man noch de vrouw de ander wegvaagt. Door jouzelf in jouw eigen waarde te houden, jouzelf daarin te respecteren, draag jij je vereniging met God in jezelf. Dat straal je uit. Dat laat je zien aan je man, - ik richt me nu tot de vrouw, andersom geldt net zo. Dat straal je dus uit naar die man.

Waardoor in die man de macht van zijn begeerte om zich seksueel te bevestigen in jou hervormd kan worden, een vernieuwing kan krijgen. Want daardoor kan hij zijn eigen vrouwelijk zijn, zijn eigen diepste gevoel gaan herkennen.
Wanneer in jou is een te grote afhankelijkheid van zijn liefde en van de seksualiteit dan bevestig je hem in zijn macht van zijn seksualiteit, dus in zijn mannelijk zijn, in zijn vuurelement. Die tijd moeten we voorbij zijn. Wij vrouwen mogen dat niet meer.
Maar nu andersom. Die vrouw is in zichzelf zo bewust geworden van haar mannelijk element, van haar vuurelement - dat moest dus, want zover moesten wij vrouwen komen om uiteindelijk de dualiteit kwijt te kunnen raken - die vrouw is dan zo in haar macht geschoten van haar mannelijk zijn, van haar vuurelement, dat zij daardoor in die man een enorm karma aanreikt, zijn schuldgevoel stimuleert. Waardoor hij, door dat schuldgevoel beheerst, in angst komt en zichzelf wederom door zijn macht wil bevestigen, en niet zijn werkelijke vrouwelijkheid innerlijk kan herkennen. Dat is een nog dieper antwoord op die vraag over het verpletteren van die kop van de slang.

Er wil iets komen:

Mens, gij mensen, hier in deze zaal,
met een zo grote oproepende kracht,
waardoor Ik mij kon manifesteren
in uzelf, in de voorganger, maar vooral in ieder van u.

Want al uw vragen waren stappen
om tot de deur van de tempel te geraken.

Wees bewust van de genade van de heilige Geest in uzelf, uw vrije wil
om uzelf te bevrijden,

los te maken van uw oude dwangmatige vormgevingen,
zodanig dat u kunt openstaan
voor vernieuwing in uw denken,
verdieping in uw inzicht,
waarachtig gevoel in uw diepste zijn.

En weet dat dit is
de hoogste seksualiteit,
de hoogste kosmische levensenergie,
het huwelijk van de kosmische Christus in de materie,
met de materie,
het werkelijk geestelijk mannelijke
ontvangen in het diepste vrouwelijke van ieder mens.

Wij hier in de sferen,
Wij danken u voor avonden als deze,
voor uw meegaan daarin,
uw bereidheid, uw vragen stellen, uw verlangen,
want slechts zo zal werkelijk bewustzijn
op uw planeet kunnen komen.

Ga in vrede
en dank in uzelf voor uw eigen goddelijke aanwezigheid.

Amen

DE NIEUWE SPIRITUALITEIT

Bilthoven, 30 mei 1986

Na de vrouw nog eenmaal liefdevol te hebben aangekeken, vervolgde de Hemelse Mens zijn weg. De vrouw keek hem na en probeerde zijn boodschap te verstaan.

De Witte Lotus
Legende

het verhaal van de mens

Dit is het laatste deel van een cyclus waarin ik u mocht schetsen, mocht tonen a) de komst van de kosmische Christus in onszelf, dan b) onze ontvangenis in ons vrouwelijk zijn vanuit ons diepste gevoel, de liefde, het vrouwelijk aangezicht van God, en nu c) het einde, de synthese van deze twee, dat is de nieuwe spiritualiteit.

Het is het verhaal van die mens, vragend om licht, dan komt het licht maar hij herkent het niet, hij verwerpt het: "Dat kan ik niet zien", "daar voel ik niets voor", "dat is allemaal onzin".
Eindelijk komt hij tot herkenning van dit licht, en dan gaat alles ondersteboven. Want door de herkenning van dat eigen licht ga je vanuit een dieper bewustzijn, vanuit een spiritueler gradatie van niveau wederom door alles heen waar je misschien ik weet niet hoe vaak al doorheen gegaan bent.
Dan ga je weer door al je oude gebondenheden, door al je oude denk- en emotiepatronen, door al je oude verwachtings-patronen. Want dan wordt je eigen onvervuldheid, jouw eigen verlangen naar vervulling zo vreselijk duidelijk in jezelf. En dan is soms de wanhoop nog groter, door dit bewustzijn. Maar daarnaast is dan ook iets meer onderscheidingsvermogen gekomen. En door dit onderscheidingsvermogen iets meer kracht om door de wanhoop heen te gaan als je die gebondenheden weer opnieuw herkent: "Mijn God, kom ik er nooit vanaf?"

Dan heb je door jouw eigen herkenning van jouw eigen licht in jezelf een zo groot onderscheidingsvermogen als gift gekregen dat je deze verslavingen, deze gebondenheden, deze dwang-matigheden, denkpatronen, emotiepatronen, verwachtings-patronen zodanig kunt herkennen dat je daardoor kunt zien:

Kijk uit! Moet ik weer in mijn oude valkuilen vallen? Moet ik mij weer laten pakken door mijn eigen valstrikken? Ben ik niet dat licht? Ben ik niet wetend nu, een mens met een zo hoog innerlijk, werkelijk goddelijk zijn in mezelf dat ik ook absoluut in mezelf alle kracht, alle mogelijkheden, de liefde in mezelf heb, de werkelijke liefde tot mijn hoger zijn om mijn valkuilen en mijn valstrikken niet te ontlopen, er soms juist weer doorheen te moeten, maar er dan zodanig doorheen te gaan, dat ik niet meer daardoor van mezelf wordt afgehaald, mezelf kwijtraak, in werkelijke duisternis terecht kom.

de nieuwe spiritualiteit

Deze gang die de mens steeds weer opnieuw maakt heb ik u getracht in de afgelopen twee keren te tonen, zodat wij nu gezamenlijk in een eenheid, in een universele eenheid op weg gaan naar vernieuwing, naar de nieuwe spiritualiteit. Een zodanige vernieuwing, die gaat door het hart heen, die gaat door de liefde heen, die je tot in het diepste van je kern aanraakt. Een bewustzijn waarin het niet alleen voldoende is om te weten van het licht, om de mooiste en schoonste theorieën te hebben, maar waarin ook is gekomen het begrip, het inzicht dat wij als ons hoogste en ons heiligste instrument de vrije wil hebben. En dat deze vrije wil, dit hoogste instrument aan de mens geschonken, gebruikt kan worden, mag worden door deze vrije wil naar jezelf te richten.

U weet toch wel hoe makkelijk het is je vrije wil naar buiten te richten, te zeggen: "Ik wil dit, ik wil dat", of "ik wil dit hebben", of "ik wil dat doen". Dat gaat allemaal makkelijk. Nu die vrije wil te richten naar binnen, naar jezelf. Vanuit die herkenning, vanuit dat onderscheidingsvermogen nu die vrije wil te richten naar: "En hoe kan ik dan, vanuit het weten van mijn lichtend zijn, in mijn dagelijks leven, van minuut tot minuut, in mijn doodgewone zijn, heus niet alleen in prachtige theorieën en heel veel kennis, hoe kan ik dit lichtende, dit goddelijke in mij tot uitdrukking brengen zodanig dat ik zelf word vreugde, liefde, vrede in mijzelf. Zodanig dat ik dat uitstraal naar die ander. Waardoor ik bij die ander niet juist zijn lagere stromingen, onderstromingen tevoorschijn roep, maar juist in die ander een flits oproep van zijn of haar eigen licht, eigen hoogheid."

En dit is wat nu tot ons komt, dit is de nieuwe spiritualiteit, dit is wat nu niet alleen in ons maar over de hele wereld komt.

Dit is een energiespiraal die door de oproepende kracht van de mensheid respons krijgt en terugkeert naar ons. Waardoor wij de kracht krijgen om die heilige vrije wil vanuit dit hoger weten te richten op ons eigen zijn, op ons eigen denken, spreken en handelen.

Dit houdt dan in dat hierdoor de mens ontdekt dat hij is een mens met in zich een geheiligd zijn.
U zult denken: "Wat een grote woorden."
En toch is dit waar.

Een mens met een geheiligd zijn innerlijk. En een mens met een ego wat dit geheiligd zijn net zo goed wil bevestigen in de stof als die mens eerst ik weet niet hoe lang getracht heeft om zijn lager zijn, zijn lagere natuurrijken te bevestigen in de stof.
Waar wil ik naar toe?

Die mens die nu opgaat naar de nieuwe spiritualiteit, naar zijn innerlijke religiositeit, zijn innerlijke beleving van ... je mag het God noemen, je mag het je diepste kern noemen, je mag het je universele zijn noemen, dat doet er allemaal niet toe, die mens gaat nu op naar de beleving hiervan in zichzelf.
Deze beleving houdt ontzaglijk veel in. Houdt in dat vanuit dit besef van dit hoger zijn in die mens deze mens toch weer opnieuw - en schrik niet - door diezelfde spiraal heengaat waar al zijn onderstromingen vandaan komen, dus wederom door al zijn gebondenheden heen, door al zijn dwangmatigheden heen, door al zijn verslavingen heen. En nu dus met een hoger bewustzijn. Nu met een groter onderscheidingsvermogen. En ook zelfs met meer kracht om de wil te richten op het hogere, op het goede in hemzelf.

gevaren

Wat zijn hier de consequenties van? Ik heb gezien hoe moeilijk, hoe zwaar het dan is om dit groter spirituele bewustzijn, dit groter onderscheidingsvermogen niet oordelend te richten op de ander, en jezelf voorbij te zien. Ik heb gezien hoe zwaar het is om al datgene wat je door je vernieuwing van je bewustzijn, je grotere onderscheidingsvermogen ziet, om dat met en vanuit de liefde te willen zien, te willen beleven.

Ik heb in de vorige lezing de zinsnede gebruikt: "Hoe groter geest hoe groter beest". 'Hoe groter geest' betekent dat men groter bewustzijn heeft, groter onderscheidingsvermogen, meer kracht om daar iets mee te doen.
Welke kant uit is dan nog niet duidelijk. Wanneer dit hoger bewustzijn, dit groter onderscheidingsvermogen niet wordt opgevangen door het vrouwelijk aangezicht van God in onszelf, dus onze vrouwelijke ontvangenis, de liefde in onszelf, de grote levende liefdeskracht in onszelf, dan zal dit hoger bewustzijn, dit groter onderscheidingsvermogen, en daardoor de krachtiger geworden wil negatief, dus liefdeloos gericht kúnnen worden, juist naar de ander, meestal niet naar jezelf.
Dit is één consequentie, één gevaar.

Het andere gevaar is dat die mens in deze verhoogde spiritualiteit, hoger bewustzijn, groter onderscheidings-vermogen, en krachtiger wil oeverloos liefheeft. Maar het is dan geen liefhebben, het is dan de vijand - en die vijand is heel slinks, heel subtiel doet die zijn werk - van een te groot plichtsgevoel, van een verborgen schuldgevoel en daardoor oeverloos liefhebben.

In wezen: 'zachte heelmeesters maken stinkende wonden'. Dat betekent jezelf zodanig veronachtzamen, niet respecteren en niet liefhebben vanwége of óm of dóór die ander. En dat is net zo gevaarlijk. Dat betekent dat je je onder het mom van je spiritualiteit, onder het mom van de liefde, in wezen zeer egoïsch, vanuit verborgen lagere onderstromingen in jouw zijn daardoor laat beheersen. Dus kom je in wezen ook maar niet één stapje verder integendeel, je hebt jezelf niet lief en daardoor is hetgeen je aan die ander geeft, geen liefde, geen liefdevolle en eventuele blijde begeleiding, maar een medelijden. Je lijdt mee met die ander, waardoor het lijden van die ander zich zelfs verdubbelt.

Nu zul je je afvragen: "Zou ik nou wel willen meegaan in deze nieuwe spiritualiteit met al deze verborgen gevaren er ook nog bij?" Dat is de uitdaging voor ons mensen in dit nieuwe tijdperk. Het is de uitdaging of wij dit aandurven, of wij dit aankúnnen. Wij kunnen het aan wanneer wij in onszelf weten dat wij een zo groot licht zijn en hebben, dat wanneer wij luisteren, innerlijk, heel diep naar dit eigen zijn, mét onderscheidingsvermogen, wij het aankunnen om niet te verzanden in of het een of de andere kant van deze nieuwe spiritualiteit.

Er is nog een facet. En daar weer een aspect van.
Het ontdekken, het innerlijk tot jezelf komen in dit licht, in dit hoger zijn, het hogere bewustzijn, je grotere onderscheidingsvermogen, die wil die krachtiger gaat worden, dat alles kan vormen een troon voor jezelf. Een troon die je huizenhoog, kastelen hoog kunt opbouwen en waar je met een donderende smak weer vanaf valt wanneer je ontdekt dat deze troon gebaseerd is op jouw eigen mistige onderstromingen vanuit het lagere zijn. Dit houdt dus in dat de bevestigingsdrang van elk levend wezen in de stof, alles te baat zal nemen om zich te

kunnen bevestigen in de stof. Ook via de spiritualiteit. En in deze tijd juist dóór de spiritualiteit. Het opent namelijk nieuwe dimensies, het geeft de ruimte, men voelt zich daar in een vernieuwing. En ook dat werkt dan mee om zich daar juist in te bevestigen, niet werkelijk door de absolute innerlijke stilte en de liefde, maar door de hoogmoed van de spiritualiteit.

vrijheid van geest

Denkt u alstublieft niet dat deze inleiding een negatieve synthese is van alles wat is geweest. Integendeel, want nu ik al het negatieve heb geschilderd komt dan het beleven van de schoonheid hiervan. Het beleven van de werkelijke eenheid van het werkelijk universeel verbonden zijn met elkaar. Want wanneer de mens in deze verhoogde bewustwording, zijn vergrote onderscheidingsvermogen, zijn krachtiger geworden wil dit gaat richten naar zichzelf, zijn zwakke plekken zodanig gaat herkennen dat er steeds een belletje gaat rinkelen van: "Nou daar trap ik toch niet meer in, daar ga ik toch niet meer in mee, zo wil ik niet, dit behoort niet tot mijn hoger zijn", dan gaat die mens zodanig veranderen, zodanig uitstralen dat hij die ander raakt.

En nu komt het. Nou raakt hij die ander. Kijk, zo goed als je bij een ander zijn lagere instincten wakker kunt roepen, zo goed kun je ook zijn hoger zijn wakker roepen. Dus dan komt nu dat door de individuele verhoogde spiritualiteit, de individuele herkenning van het licht, deze uitstraling bij die ander hetzelfde oproept, waardoor er een gezamenlijk, een gemeenschappelijke verhoging van de spiritualiteit komt, van bewustzijn komt, van liefde kan komen. Dan zien wij dat wij die ander hebben aangeraakt, dat die ander zich met je verbindt.

Ik blijf waarschuwen. Dan is er weer een ander gevaar. Dan is daar het gevaar van dat jij vanuit je meest goedbedoelde zijn, vanuit dit hoger zijn, meent die ander te moeten wijzen op wat in die ander niet goed is, en hoe hij of zij zich kan veranderen. Nu komen we dan aan het heiligste recht van de mens: de vrijheid van geest. De vrijheid van de vrije wil. Wie heeft het recht vanuit het eigen hoogste zijn, - doet er niet toe hoe hoog je ook bent, of waar je ook denkt te zijn - dat je die ander dan meent te kunnen 'betuttelen', te kunnen overschaduwen, die ander in wezen te verduisteren. Wie heeft dat recht? Geen mens, op deze hele wereld niet!
Je enige recht is om zelf in licht te staan, om zelf zodanig in licht te staan dat jouw licht niet het licht van die ander verduistert. Dat jouw licht bij die ander het eigen licht laat schijnen, wakker roept, herkenbaar maakt, zonder dat jij met jouw vingertje daar of daar op wijst.

Dit is de nieuwe spiritualiteit. En dit is zo diep, zo vol liefde, zo werkelijk komend uit de hoogste sfeer, in onszelf aanwezig, dit is wat de Meester Jezus heeft gebracht, dit is wat Hij in zo vele woorden heeft gezegd. En dit is wat mij steeds gezegd en gevraagd werd, om de mensen op te wekken, op te roepen om tot nieuwe 'christengemeenschappen' te komen. Ik weet dat dat allerlei bijklanken heeft, ik weet dat er van alles aankleeft. En toch, wanneer wij dit kunnen bezien vanuit datgene zoals ik u zojuist heb trachten uit te leggen, dan kunt u begrijpen dat deze nieuwe christengemeenschappen de basis zullen gaan vormen van een gehele nieuwe maatschappij. En dat dat is wat ons wordt aangereikt vanuit de sferen. Alleen dit, vanuit onze eigen totale vrijheid, vanuit ons eigen hoger zijn. Dit is de nieuwe spiritualiteit van de mens in het Aquarius tijdperk.

de kracht van de oproep

Ik moet u nog zeggen dat voor vele mensen de hemelen als het ware open gaan. Dat vele mensen geestelijke begeleiders krijgen, contact krijgen met hen die leven zoals wij dat noemen 'aan gene zijde'. Ik vraag u mensen, denk goed na over wat nu gezegd wordt.

Wat in u leeft, juist in uw onderstromingen, dus niet in uw bewustzijn, vaak in uw bewustzijn komend in emoties of in bepaalde denkpatronen, dat is wat u uitzendt in uw aura en dat is wat u terug krijgt vanuit de sferen. En dat kan heel verschillend van niveau zijn. Dit betekent dat alles wat tot u komt door uw eigen onderscheidingsvermogen, door uw eigen kritische bewustzijn in eerlijke zelfkritiek bezien moet worden.

Nagegaan moet worden in uzelf: "Is daar niet iets in mij, vanuit een mistige onderstroom, die dit heeft opgeroepen? Wat is in mij waardoor ik juist dit terug krijg?" Mij werd gezegd in de begeleiding van al deze jaren: "Niets kan uit de kruik komen wat daar niet in zit." En dit is ontzaglijk belangrijk.
Want nu staan er steeds meer mensen op, boodschappers, mediums, geïnspireerden. Zij allen hebben de inspiratie, zij allen hebben hun eigen licht en verbinden zich vanuit dat wat zij zijn met dat wat tot hen komt.

En ook hierin ligt weer, zoals overal in, de positieve en de negatieve kant. Want alles wat in uzelf speelt, dat zendt u uit en dat krijgt u onherroepelijk terug. Dat resoneert naar uzelf. Zo ook dus in uw boodschappen, in uw inspiratie, in uw eigen spiritualiteit zelfs. Het betekent dat wij allen - ik zonder mijzelf niet uit - altijd door datgene wat als inspiratie tot ons komt moeten toetsen aan onze eigen gebondenheden, onze eigen

zwakheden, onze eigen angsten en onzekerheden. En pas als wij dan zien dat het daar niet vandaan komt, dan mogen wij dankbaar zijn voor de begeleiding, de inspiratie die tot ons is gekomen. En dan kunnen wij dat uitwerken in vreugde en vooral de liefde, de levende liefde van dat innerlijk zijn.

Dan kunnen we nu tot een lichte ontspanning komen, opdat er in u niet een wat wrange smaak achterblijft van al deze waarschuwingen. Maar een blijheid, een dankbaarheid dat het u wordt aangereikt vanuit de sferen.
Want ach, wij mensen, wat weten wij eigenlijk weinig.
Wij denken dat wel, maar het is niet zo.
Wij moeten juist dankbaar zijn voor deze waarschuwingen.
En in onszelf daarin herkennen de liefdevolle, de hogere bescherming en begeleiding die wij allen hebben vanuit de sferen.

meditatie

Laten wij ons nu in een meditatie begeven, een ontspannen houding aannemen. Wil u in vertrouwen verbinden met het hoger zijn, wil u in vertrouwen verbinden met hen die zijn aan de andere kant van de stoffelijke grens. Zij die met ons zijn, zij die dit alles meemaken en volgen, zij zijn als spiegels van onszelf. En het bewustzijn wat tot ons komt, en wat wij uitwerken, dat is het bewustzijn wat in de sferen verder gaat, waardoor de reïncarnatie van deze wezens, van deze zielen op een bewustere en een liefdevoller wijze kan gebeuren.

Zo vraag ik u, verbind u in broederschap met de wereld van de geest. Verbind u in vrijheid, in lichtende blijheid.

Loop met mij samen een weg, een smal pad, soms met stenen. Soms schaaf je je voeten, soms heb je de hand van een ander nodig om verder te kunnen, soms weer je die hand juist af: "Ik kan het wel alleen." Toch loop je allen dit pad. En dit pad leidt je verder en en verder, steeds hogerop de heuvel op. En wat eerst stenig en onherbergzaam leek zal in deze verbroedering en in deze vertrouwdheid, het vertrouwen naar dit innerlijk eigen licht, uitmonden in wat men in de bijbel noemt 'de grazige weiden'. En men zal herkennen de groenheid van de aarde, van het gras, onze bakermat, waar wij dit leven mogen leven, opdat wij van leven tot leven steeds verder, steeds dieper tot het goddelijk zijn mogen worden gebracht.
En wij gaan die weg, en zien hoe mooi het om ons heen is, groen, hoe wij deze aarde moeten behoeden en behouden door de liefde. Dat ervaren wij heel diep. En wij komen dan aan een water. En dit water schenkt ons verfrissing, zuivering. Het water is schoon en helder, zoals het was lang geleden, en zoals het misschien ooit weer zal worden.

En wij gaan door dit water heen, voelen ons zuiver, verfrist. En wij zijn blij en wij voelen dat daar een verbondenheid is, een gemeenschap. En wij gaan die heuvel op en zien een kleine witte tempel, waar voor een vuur brandt. Het is een zacht en helder vuur, geen woeste vlammen, het verwarmt, het is vriendelijk, het geeft veiligheid. En wij komen tot aan dit vuur en zien dan dat het toch vermoeiend is geweest. En wij herkennen elkaar, en wij trachten uit te rusten, stil te zijn.

En dan horen wij een stem:

Werpt uw lasten in het vuur,
kom tot Mij vanuit uw diepste zijn,
in volledig vertrouwen
want Ik ben in u.

Durf Mij in uzelf te ontvangen
en ga met Mij uw leven verder door.

En u werpt uw lasten, alles wat u heeft verzwaard en bezwaard in dat vuur. En het is een oneindige bevrijding die u nu voelt, lichtend. Zo bent u als het kind wat u ooit eens was, stil, vredig.

En de stem gaat verder en zegt:

Wanneer gij mens
vanuit uw diepste zijn in Mij wilt zijn,
dan zult gij van dag tot dag
de lasten die tot u komen
in de juiste proporties moeten verhouden.

Dan zult gij uzelf moeten hoeden
om uzelf te laten verduisteren door te veel,
te grote emoties,
te grote klemmende gedachten,
gedachten die u onvrij maken,
die uw emoties steeds meer stimuleren in de negatieve zin,
dan zult u de kracht gaan krijgen
om vanuit uw eigen lichtend zijn,
met uw groeiende onderscheidingsvermogen,
in uzelf te kunnen komen tot een halt:

'En hier ben ik, dit lichtend zijn, en verder ga ik niet mee
met deze lagere stromingen van mijn lagere rijken,
die mij tot bevestiging in mijn lagere rijken dwingen.'
Zo zult gij mens Mij steeds met u en in u herkennen,
want dit is de nieuwe spiritualiteit.

Zo rust nu uit
en wees enkele seconden in de diepste stilte
vereend met Mij.

En langzaam keren wij terug in onszelf en ervaren het alsof wij een verre reis hebben gemaakt die ons geheel heeft ontspannen, ons tot rust heeft gebracht, herkenning van ons eigen liefdesvermogen heeft gegeven, vertrouwen in onze naaste, vertrouwen in onszelf. En wij keren die weg terug, langs de groene weiden, door het beekje. En het is alsof het stenige pad minder stenig is en alsof wij onze voeten niet meer zo vaak en niet meer zo hard stoten. En wij herkennen ons zelf weer op de plaats waar we zijn en voelen ons bevrijd, stil.

VRAGEN EN ANTWOORDEN

angst bij het open gaan

--- Je had het over de inspiratie die door ieder van ons kan komen en hoe je daarmee omgaat. Nou worstel ik erg met het onderscheidingsvermogen daarin. Wat van jezelf is, wat uit je onderbewuste komt, wat van een diepere laag komt.

Zohra: Die inspiratie die doorkomt gaat altijd door jouw kanaal heen, dat kan niet anders. Dus jouw persoonlijkheid met al jouw boven- en onderstromingen, met jouw slib, jouw kleur. Dat is ook jouw recht als geestelijk-verstoffelijkt wezen. Maak nooit de fout om datgene wat in het ego zit, wat jouw kleur is, niet te respecteren, niet lief te hebben. Heb jezelf lief, en zeker juist in jouw kleur, vanuit jouw zijn. Maar nu komt het. In de groei van deze persoonlijkheid die wij zijn, in de groei van de afgelopen jaren door alles wat wij hebben kunnen doorkrijgen en met elkaar kunnen delen, is het onderscheidingsvermogen steeds groter geworden.
Nu komt er inspiratie bij je door en deze inspiratie verschrikt je, maakt je onzeker, doet jezelf twijfelen aan jezelf: "Hoe kan dat nou, komt dat bij mij? Dat is helemaal niet mogelijk." Ik hoor die gedachten. Waarom?
Herken nou met het nieuwe onderscheidingsvermogen dat dit voortkomt uit lagere onderstromingen waarin een portie schuld zit, een portie miskenning, een portie angst, onzekerheden, faalangsten, alles waar we mee 'gezegend' zijn. Ja, gezegend, echt waar, want daardoor kunnen wij veranderen. Kunnen wij het duidelijk krijgen en er daardoor iets anders van maken.
Herken dat dan, begrijp dat dat er is. En weet bij datgene wat doorkomt: "Hier zit een portie angst van mij, daar zit een portie miskenning en schuld, maar zo krijg ik het door, zo geef ik het."

Maar zeg erbij: "Denk erom, hou je kritisch bewustzijn en weet dat dit en dit en dit er nog van mij bijzit."
En als je dat in jezelf eerlijk kunt doen, en dit ook zegt aan diegene aan wie je het doorgeeft, dan kan die ander vanuit het eigen zijn daar wel naar handelen. En dan zul je merken, wanneer je zo met je eigen inspiratie handelt, dat er heel heldere momenten komen waarin je verdraaid duidelijk herkent van: "Gunst, ik zeg het zo omdat ik nog vastzit aan dit." Dus wanneer de volgende keer de inspiratie komt dan zit je daar niet meer zo aan vast. Vast wel weer aan wat anders, maar dan is dat stukje tenminste vrij. Zo gaat dat.

Talloze mensen heb ik de laatste tijd bij me gehad die allemaal open gaan, allemaal in contact komen met het eigen hoger zijn, vaak zelfs met begeleiders, en dan doodsbang worden, helemaal omgaan, in allerlei akelige dingen terecht komen, gewoon uit eigen angsten. Ga dat herkennen en begrijp dan dat dat juist nu naar je toekomt omdat jij daar voor een bepaald stuk klaar voor bent. Een mens is natuurlijk nooit klaar, maar in dat stuk ben je dus klaar, daarom komt het naar je toe. Maar dat is alleen dat je dan dus meer kracht krijgt om jezelf beter te kunnen zien, meer onderscheidingsvermogen krijgt, herkent. En dan komt het vermogen om je wil daarop te richten.
En jij weet dat in jou een grote kracht is maar daarnaast een enorme onzekerheid waardoor deze kracht zich niet kan ontplooien. Deze onzekerheid houdt die kracht tegen, houdt dus ook je inspiratie tegen, die veel duidelijker kan worden. Waardoor je er ook meer mee kunt doen. Als je dit nou weet, dan is het aan jou wat je ermee doet.

angst bij het doorgeven

--- Wat ik vaak niet snap is dat je de ene keer heel rustig kunt blijven omtrent het doorgeven, en dan gaat het vanzelf, dan voel je die angst en die onzekerheid niet, en een andere keer pats boem!

Zohra: Dan lig je òm. Zal ik het illustreren met een persoonlijk voorbeeld van mij? Toen ik in 1982 hoorde dat de Meester Jezus door mij heen zou spreken ben ik door alle Hellepoorten heengegaan. Dat is vreselijk, er komt van alles op je af, de meest gekke gedachten over jezelf, twijfel, angsten, onwaardig vinden, helemaal niet begrijpen, enzovoort. En ik ben er doorheen geworsteld, geduwd, vraag maar niet hoe. Toch kwam het, en iedere keer op het moment dat het kwam kon ik het loslaten. Van tevoren bibberig, erna nog bibberiger, maar op het moment kon het komen en kon ik het vrijlaten. Loslaten. En steeds meer leren in mezelf door allerlei testen en lessen die ik kreeg, door op mijn neus vallen, noem maar op, waardoor ik kon leren loslaten.

--- Wat gebeurt er met inspiratie wanneer je het niet laat doorkomen uit angst voor mensen?

Zohra: Verstopping. Soms letterlijk ook.

--- Komt het een andere keer weer terug?

Zohra: Nou, het wil ook wel eens wegblijven. Als de angst te groot is en je het dus helemaal niet toelaat, dan blijft het ook weg. Weet je, als je toestaat dat je inspiratie door je heengaat, en als je duidelijk maakt aan degene voor wie die inspiratie komt en naar toe gaat:

"Dit komt door me heen met al mijn mogelijkheden en al mijn beperkingen, vanuit mijn kleur en wat ik kan geven", dan is dat toch goed? Meer kan je toch niet? Een mens kan toch niet meer geven dan die van zichzelf heeft? Maar wel altijd met een kritisch bewustzijn en een onderscheidingsvermogen vooral gericht naar de lagere regionen van het zijn, dus van het ego.

--- Ik voel me zo schuldig als ik iets heb nagelaten.

Zohra: Dat heeft ieder mens. Die voelt zich schuldig als die wat heeft nagelaten. Maar dat is toch een prikkel om de volgende keer het misschien wat minder na te laten, dus zo negatief is dat niet. Maar als je erin blijft hangen is het wel negatief.
In wezen is niets negatief.
Want altijd zit daar juist de transformatie tot het positieve in. Alleen als je erin blijft hangen en je er totaal door laat beheersen, dan is het negatief voor je.

waar blijft je vrije wil?

--- Mijn vraag gaat over de vrije wil, daar heb ik heel veel moeite mee. Ik denk soms: wat is vrije wil? Is alles niet in een plan opgenomen? U kunt bijvoorbeeld schouwen, u kunt al dingen van tevoren zien. En als je een horoscoop leest dan staan daar ook al dingen in.

Zohra: Ik weet een leuk voorbeeld. Een poos geleden zouden wij een andere auto gaan kopen en ik zag in mijn geest een blauwe Volvo. Ik heb geen verstand van merken, dus dat zegt me niets, maar hij was blauw, dat zag ik. Wij gingen op zoek, mijn man en ik, kwamen ergens in een garage en zagen inderdaad die blauwe Volvo. "Hé", dacht ik, "dat is hem, dat heb ik gezien". Toen bleek dat er van alles aan was waardoor mijn man - die er uiteraard meer verstand van heeft - daar toch niet zoveel zin in had en ik duidelijk voelde dat het nog maar niet moest. Wij weer weg, hij ging op zoek met iemand anders, kwam bij een auto terecht die hem wel leek, ik ging met hem mee om te kijken. Toen was het een groene Volvo. En het eerste wat in mij opkwam: "Ja, dit is het".
Wat wil ik hiermee nou duidelijk maken? Ik zag dus in mijn geest die blauwe auto, dus ik kreeg een indicatie: het zou die blauwe auto kunnen zijn. Maar mijn vrije wil beschikte anders, hoewel ik die indicatie had gekregen. Dat recht behoud ik dus mijzelf om toch mijn vrije wil te gebruiken, ook al krijg ik een bepaald beeld, een bepaalde indicatie of inspiratie. Dus u zegt: "U kunt schouwen." Nou, ook niet altijd, maar goed. Dat schouwen dat is het zien van mogelijkheden. Maar de vrije wil van de mens bepaalt of die mogelijkheden tot werkelijke stoffelijke realiteit komen, ja dan nee. Dat is de heilige vrije wil.

--- Dan kun je je toch weer afvragen: "Waarom heb je die groene gekozen?" om op dat voorbeeld verder te gaan. Is het als het stuiteren van een biljartbal? Ergens is het toch begonnen? Ik wil dat zo graag geloven dat je zelf je keuzes maakt, maar ik kom steeds tot de ontdekking dat het eigenlijk niet zo is.

Zohra: Dat is niet waar. Jij maakt je keuzes. Maar je maakt je keuzes naar aanleiding van jouw trillingen die jij uitzendt en die jij dus in resonantie naar je terug krijgt. Zoals nou met die twee auto's, daar werd mij getoond, een indicatie gegeven wat ik zou kúnnen doen. Dat ding dat beviel niet, daar was die ander, die was lichtgroen, en iets in mij zei: "Ja, dit is goed". En we reden erin en het was goed. Dan had ik nog tegen mijn man kunnen zeggen: "Ja, maar ik heb toch de blauwe gezien, we moeten toch de blauwe nemen". Waar is dan de vrijheid? Dan wordt ik dus verplicht iets te doen omdat ik dat gezien heb.
Geen haar op mijn hoofd!

elkaar "gebruiken"

--- Kan ik in de nieuwe spiritualiteit ook door de ander als spiegel te gebruiken mijn eigen onderstromingen herkennen en mijn irritaties uiten naar de anderen toe?

Zohra: Het woord 'gebruiken' doet mij niet goed aan: om een ander ergens voor te gebruiken. Dat is niet goed. Wanneer die ander zijn toestemming geeft dan is het wat anders. Maar dan is het niet gebruiken, dan is het in gemeenschap.
Je spiegelen aan die ander dat gebeurt meestal doordat je in die ander jezelf herkent. Waardoor je boos wordt, meestal op de ander, maar eigenlijk moet je dat op jezelf zijn, want je herkent jezelf dan in die ander.
Je mag niet een ander aan jou ondergeschikt maken, zeker niet om daar zelf overheen te klimmen om naar een top te gaan. Sorry dat ik het zo zeg, maar zo is het letterlijk bedoeld. Alsjeblieft.

--- U staat daarnet een vrouw te woord op een manier waarvan ik zeg: we doen haar tekort door het feit dat we haar woord 'gebruiken' eigenlijk opvatten als zijnde een onjuiste uitdrukking. Terwijl ik het veel meer wil interpreteren als een zoeken van haar: "Welk woord moet ik gebruiken?" Ze probeert uit te leggen wat ze bedoelt, ze gebruikt dat woord misschien een beetje ongelukkig, en toen hebt u het woord denk ik teveel gebruikt om haar eigenlijk niet het juiste antwoord te geven.

Zohra: Om haar te misbruiken. Nee, dat is niet waar. Kijk, vanuit jouw kant zie je dat zo. De bedoeling was om haar uit te leggen dat wanneer je je bewust wilt spiegelen aan een ander en die ander daarvoor dus bewust gebruikt, je in wezen die ander onrecht doet. Dat is wat ik haar heb uitgelegd.

En dat heeft u toch begrepen mevrouw? Ik heb u niet geoordeeld of veroordeeld, ik heb dit uitgelegd en wel gezegd dat het woord 'gebruiken' een niet zo goed trillingsniveau heeft. En dat kunt u natuurlijk veranderen. Maar dat is misschien onwetendheid, dat neem ik aan, en dat geeft niet. Dus nu kunt u vanuit uw onderscheidingsvermogen vanuit dit antwoord dat gaan transformeren, dat anders gaan gebruiken.

--- Ja, ik heb het wel begrepen van u, dat gebruiken. Ik zit in een leergroep om ook de ander als spiegel te gebruiken, zoals u het naar mij bedoelt. Dat klopt wel, ik gebruik een ander om te groeien.

verankeren in de persoonlijkheid, in de aarde

--- Een thema wat mij erg boeit is het vrouwelijke. (Juist als man zou ik zeggen!). Waar het om gaat in de komende tijd is dat de materie het onderbewuste, datgene wat opgenomen is, datgene wat vastgehouden is gaat loslaten. Dat is wat te gebeuren staat, wat nodig is. Dat loslaten vraagt overgave. Mijn vraag is: loslaten en tegelijkertijd verankerd blijven, hoe combineer je dat?

Zohra: Het loslaten in het vertrouwen van dit hogere zijn in onszelf houdt in júist verankering in onszelf, juist waarachtig zelf zijn, niet meer meegesleurd worden in de lagere onderstromingen die ons erfdeel zijn uit vorige levens. Die juist in dit leven extra gestimuleerd en geactiveerd zijn om ons bewust te maken dat wij deze lagere onderstromingen nog in ons hebben en daar nog een te grote beheersing door hebben. Dit zijn juist onze levenslessen.
En in deze levenslessen herkenning krijgen, begrip, inzicht krijgen in onszelf: Waaróm worden wij vastgehouden?

Zoals zojuist bij een mevrouw de herkenning bovenkwam, die haar als het ware wegvaagde, ze dus geen verankering in zichzelf meer had op dat ene moment.
Zien jullie wat er gebeurt? God zij dank gebeurt er hier zoiets, want dit is wat ons allen dag in dag uit overkomt. Een moment dat je weg bent, dat je niet meer bestaat in het zijn van nu, omdat je je laat beheersen door die oude dwangmatigheden, die oude onderstromingen, die je daar als mistige flarden te pakken hebben.
En wat is dan onze toekomst? Door steeds meer herkenning hiervan, steeds meer onderscheidingsvermogen daarin komt meer vrijheid! Niet meer mee hoeven te gaan.

En dat kan alleen maar gebeuren, juist door wat dan lijkt deze negatieve wegvagingen. Kijk, als je nu hier vandaan gaat en je blijft daarin, dan ga je echt van jezelf weg, van je eigen licht, van je eigen hoger zijn. Dan kom je in dat oude terecht en dan wordt het steeds erger en de spiraal draait maar door en het vermenigvuldigt zich, honderdvoudig.
Maar door deze herkenning nu kun je dat loslaten. Eerst herken je het, dat is je onderscheiding. En dan ga je ermee werken, dan ga je je wil daarop richten ook, je heilige vrije wil:
"Ik hoef niet meer daarin mee te gaan."

--- Je hebt het over verankering in het hoger bewustzijn, in het hoger zijn. Toch voelt het voor mij dat die verankering van het hoger bewustzijn verbonden moet zijn en blijven in de verankering in de persoonlijkheid. En vanuit je persoonlijkheid ook met je lichaam. En vanuit je lichaam ook met de aarde. Omdat dat de lijn is die rechtstreeks doorloopt.
Want als daar ergens de schakel wegvalt, en je alleen maar verankert in je hoger bewustzijn...

Zohra: Dat is niet best, dat is helemaal niet best. Ben ik helemaal met je eens. Verankering in dat hoger bewustzijn betekent dat je het je niet meer hoeft te laten ontnemen, dat bewustzijn van dat hoger zijn, dat is die verankering. Maar nou moet je die verankering vanuit dat hogere nog helemaal brengen in jouw persoonlijkheid, jouw ego hier op aarde nu, in dit zijn van nu.
Dus dit ego, wat onderhevig is aan allerlei onderstromingen, dwangmatigheden, gebondenheden, verslavingen. Dit ego, vanuit de verankering in dat hoger bewustzijn tot werkelijke levende verandering brengen.
Niet verankering maar verandering.

--- De kunst is dan ik zou zeggen om wel verbonden te blijven met de aarde, maar 'lichtvoetiger' te worden. Ik zie dan de persoonlijkheid als de regulator tussen je zou kunnen zeggen bovenbewustzijn, het hoger zijn en die onderstroom.

Zohra: Natuurlijk, want er is niets anders.

--- En die regulator is heel belangrijk in dat krachtenspel. En juist wanneer je gaat naar hoger bewustzijn, wordt die plek nog belangrijker zou ik zeggen.

Zohra: Ja. In vele esoterische groeperingen, religieuze achtergronden wordt het ego van de mens afgeschilderd als een ondermaats gebeuren. Als een ondermaats, niet gerespecteerd ding zou ik haast willen zeggen. Dit is absoluut iets wat behoort tot een voorbij tijdperk, het tijdperk van het devotionele, het buiten ons zelf bevestigend.
In het tijdperk van nu zal de persoonlijkheid van de mens, met alles wat erop en eraan zit, dus het ego met al zijn onderstromingen, laag, komend tot het hogere, dat ego van de mens, zodanig veredelen, zodanig transformeren dat juist het ego van deze mens tot een algehele verandering, algehele verhoging, verlichting komt. En alleen de persoonlijkheid van de mens, met al wat erop en eraan zit, met al de beperkingen en alle mogelijkheden, is in staat om dit grootse goddelijke gebeuren tot realiteit te brengen.

--- Dan denk ik dat het zich spiegelt: Hoe hoger je komt, tegelijkertijd ook hoe dieper je komt. Dus je verankering in de aarde wordt steeds dieper ook dan.

Zohra: Ja, maar daarbij heb ik gezegd: Pas op, daar zijn twee wegen voor. Daar is die weg waarvoor ik moest waarschuwen, die weg waardoor je in je persoonlijkheid ik zal maar zeggen een 'opgeblazen kikker' wordt.
En aan de andere kant is die weg waarin je komt in het zijn zoals Maria was: 'Zie de dienstmaagd des Heren, mij geschiede naar Uw woord'. Wat betekent - los van haar, in ieder mens dus, niet alleen in de vrouw - de ontvangenis van de geest Gods.
De geestkracht Gods zodanig door je heen laten gaan, tot in de diepste diepten van al je 'negatieve elementen', dat je met deze vernieuwing van bewustzijn, deze verhoging van het onderscheidingsvermogen, door de liefde gedragen, tot werkelijke transformatie, verandering kunt komen.

--- Ze zeggen me soms dingen waarvan ik denk: "Als ik dit moet geloven word ik dan geen opgeblazen kikker?"
Bijvoorbeeld opmerkingen als: "Jij kunt de waarheid achter alle dingen vinden."
Ik vraag me af of mijn onderscheidingsvermogen goed genoeg is om te onderscheiden tussen een goede input of een opgeblazen kikker.

Zohra: Dit kan natuurlijk alleen vanuit jouzelf komen, of op dat moment een trilling in jouzelf meetrilt met die opgeblazen kikker, of juist niet.

--- Die opgeblazen kikker komt achteraf, althans die angst daarvoor.

Zohra: Nee, angst moet je daar niet voor hebben. Wat is nou een opgeblazen kikker? Dat is wat in ons allen zit hoor.

Dat is wanneer wij datgene wat wij hebben verworven, geestelijk, zodanig in ons eigen ego laten spelen, dat wij ons daardoor eigenlijk verheffen boven het zijn wat wij zijn. Dus je gaat je verheffen. Dan doe je opgeblazen kikkerachtig.
Maar dat gebeurt heel vaak, moet ik er toch bij zeggen, uit angst. Uit angst dat je je niet waar kunt maken, dat je je niet kunt bevestigen. Dat je niet datgene kunt geven of naar je toekrijgen wat jouw bedoeling is. En dan vlucht je in 'opgeblazen kikker'.

het als vrouwelijk verschijnen van de Christus

--- Er wordt gezegd dat Jezus tweeduizend jaar geleden heeft gezegd: "Ik zal een eind maken aan de werken van de vrouw." Als ik het goed begrepen heb dan bedoelde hij daar ongeveer mee: aan het oude magische, aan het oude astraal emotionele, devotionele.
Als ik nou naar de Psychosofie kijk, dan heb ik weer het gevoel dat op een bepaalde manier een eind wordt gemaakt aan de werken van de vrouw, maar dan op een hogere spiraal, namelijk een eind wordt gemaakt aan de karmische gebondenheden en dwangmatigheden zoals zij liggen opgeslagen in de materie van het onbewuste. Dus eigenlijk een eind maken aan de werken van het vrouwelijke.
Mijn vraag is deze: Als dat tweeduizend jaar geleden toen is gezegd en gedaan door de historische Christus door dat aspect dat gedragen werd door de Meester Jezus, door wie en in welk aspect wordt het nu na tweeduizend jaar gedaan?

Zohra:

Het zal nu door het hogere vrouwelijk zijn
van de Kumara om de troon van de Heer van het Licht,
die in de stof werd Maria, de stoffelijke ontvangenis,
zal nu in dit komende tijdperk
in dit hoger vrouwelijk zijn getransformeerd worden,
dus een eind gemaakt worden aan het oude,
bindende, negatieve vrouwelijke,
opdat het zal worden het werkelijke
vrouwelijke aangezicht van God.
Dus de geheiligde, getransformeerde, veredelde materie,
liefdesvermogen, ontvangenis, gevoel,
werkelijk diepste gevoel van de mens.

--- Is dat wat bedoeld wordt met 'het als vrouwelijk verschijnen van de Christus'?

Zohra: Ja.

--- Daar wordt dan ook mee bedoeld: tot in de diepste vorm, het vrouwelijk verschijnen van de Christus?

Zohra: Tot in de diepste vormen.

--- Doordat zij zich als een soort uiterst negatieve, vrijwillig leeg en los maakt van alles wat in haar is opgebouwd?

Zohra: Absoluut. En mét haar dus al wat vrouw is, in gradaties van niveau van bewustzijn.

--- Kun je het ook voor een man uitleggen?
Ik snap hier niets van.

Zohra: Ik zal even met het oog van een man kijken.
Dit betekent dat zijn bevestiging als man in de vrouw, de bevestiging van het mannelijk zijn in de vrouw, - en ik bedoel met de vrouw niet alleen het vrouwelijk wezen, maar zijn vrouw zijn innerlijk, - dat dit nu vanuit een hoger niveau zal gaan gebeuren in de komende tijden. Hetgeen dus betekent dat de geestkracht, de mannelijke geestkracht in de man, in zijn vrouwelijke ontvangenis komt, maar op een hoger niveau. Dus niet meer in de emoties van de macht, van de bevestiging, door de emoties van de macht, van de bevestiging, in wezen de onzuivere bevestiging. Die kan nu gaan komen in een dieper en daardoor in een hoger niveau, wat voortkomt uit werkelijke liefde, uit werkelijke vrijheid.

Dat is wat van boven kwam. Nou zal ik het vertalen, dus dat gebeurt in mijn persoonlijke kleur. Het betekent dat in al die eeuwen hoger bewustzijn, inspiratie in de man kwam, maar ook in de vrouw, in de vorm van denkkracht, in rationeel bezig zijn. Dat dit rationele, deze denkkracht in de afgelopen eeuwen steeds meer ontwikkeld moest worden, dat dit rationele zijn tot steeds grotere hoogten opgevoerd moest worden, om nu de vernieuwing, de kentering, de transformatie aan te kunnen en te kunnen ordenen. Waardoor het niet een chaotisch geheel wordt waarin wij ook weer ondergaan.

herkenning in jezelf

--- Ik merk dat ik na de vraag over de werken van de vrouw het opeens kwijt ben.

Zohra: Mag ik zeggen wat ik zie? Dat je de kluts kwijt bent komt niet doordat die vraag zo verschrikkelijk moeilijk, raar of weet ik wat was, maar dat komt omdat daardoor een hele diepe herkenning, vanuit een hele oude wanhoop bij jou naar boven kwam en je a.h.w. plotseling helemaal vast pakte. Waardoor je jezelf een moment kwijt raakte. Dit herken je wel hè?
Nou, dan moet je hierover doorgaan in jezelf.
Ga kijken wat die herkenning is.
Waarom word jij plotseling helemaal uit jezelf weggehaald a.h.w. - dat doe je zelf natuurlijk, vanuit je eigen onderstromingen - wat zit daar achter, achter die diepe wanhoop die ik ineens zie?
Daar moet je dan naar kijken, en dat is wat ik dan noem het grotere onderscheidingsvermogen van een vernieuwd bewustzijn. Want alles wat we hier doen is vernieuwing van bewustzijn. Maar daar moeten wij ons doorheen ploeteren. Daar komt wel naar ons toe vanuit de sferen, daar mogen wij dankbaar voor zijn, maar die verwerking daarvan die moeten wij doen, met zijn allen.

--- Het irriteert me eigenlijk dat we ons momenteel bezig houden om het verschil man - vrouw zo uit te diepen. Ik zie het liever meteen al als het verschijnsel mens.

Zohra: Het feit dat het je irriteert is natuurlijk een prikkel om tot een grotere onderscheiding te komen. Maar waaróm het je irriteert zou je jezelf moeten afvragen.

Mag ik het zeggen? Het is misschien niet zo leuk misschien, maar het heeft te maken met oude machtsgevoelens die plotseling aangeraakt werden. Daar houd je niet van, want je bent nu verlicht, min of meer.

--- Dat hoort u mij niet zeggen!

Zohra: Maar we zijn op weg naar een vernieuwd bewustzijn, dus iets verlichting hebben we dan toch? Waarom mogen we dat niet erkennen? We hoeven geen valse schaamte te hebben.
Dus dat raakt je, dat irriteert je, word je boos van. Want je wordt daar weer mee geconfronteerd. Herken je dat?

Het valt mij op dat ik vandaag zeer sterk de nadruk moet leggen op al dit soort dingen, omdat dat verhoogde bewustzijn wat wij krijgen ons omver kan gooien. En dat wij heel duidelijk moeten gaan zien hoe wij ons daarin moeten verhouden en daarmee moeten leven. Dus denk niet dat het persoonlijk is gericht, maar begrijp dat dit juist uit bescherming en liefdevolle begeleiding komt.

je kleinheid in je grootheid

--- Als de geest in de stof komt is dat zoiets dat als je heel stil wordt in je persoonlijkheid, dat het dan net is alsof je ineens 'voor het aanschijn des Heren' staat, zoals ik het maar in mezelf noem, en alsof dat een ontmoeting is?
En ik vraag me af of je zoiets hebt beschreven in het gedicht "De Nieuwe Mens", waarin je iets beschrijft over een samengaan tussen het hoogste mannelijke en het vrouwelijke.

Zohra: Het is niet áls de geest komt in de mens, want de geest ís in de mens. Maar als je bewust wordt van die geest in jezelf. Dat zijn momenten, soms maar flitsen, van een hele diepe stilte, waarin je staat in een soort, ik zou het willen noemen 'ruimtelijke ordening', waarin je je kleinheid in je grootheid herkent.

--- Je zegt altijd dat de mens zijn absolute eigenheid behoudt.

Zohra: Als je de geest in jezelf herkent dat herken je vanuit je eigenheid, je diepste eigenheid, je individuele eigenheid. Maar het vreemde is dat wanneer je de geest, dus het het goddelijk zijn in jouw zijn, jouw eigenheid herkent, je meteen door die herkenning in een totale eenheid van universaliteit terecht komt. Maar dat gaat via jouw eigenheid.

--- Dat is de eigenheid die je altijd behoudt.

Zohra: Ja. En dat is wat ik noem: die kleinheid in je eigen grootheid.

--- En wat is dan je verankering?

Zohra: Dat hogere, op dat moment. Maar dan moet je die verankering nog helemaal door je heen laten gaan, opdat die persoonlijkheid daar helemaal in mee kan gaan en tot een verandering kan komen.

--- Betekent dat ook dat hoe dieper of hoe beter je je geest herkent hoe dieper het ook in jouw materie doorlicht wordt, dat dat gelijk op gaat?

Zohra: Ja, dat gaat gelijk op. Maar die herkenning houdt dus in dat die herkenning langs alle dingen heen gaat, langs alle kruispunten zal ik maar zeggen, van hoog tot helemaal laag.
En weer terug. En wat je terug laat gaan is dus wat jij vanuit jouw eigenheid daaraan hebt toegevoegd in jouw persoonlijke menszijn.

--- Hoe meer het a.h.w. door kan schieten naar boven hoe dieper het ook naar beneden door kan schieten.

Zohra: Ja. Maar in hemelsnaam niet ambitieus worden om zo hoog mogelijk te stijgen en misschien zo diep mogelijk te vallen, dat is niet wat gevraagd wordt.

de grote verwondering

--- Ik denk dat hoe meer verwonderd je bent over dat prachtige stukje schepping wat je zelf bent, dat je dan er iemand voor kan bedanken als je dat wilt. Dan zit je denk ik meer in de sfeer van het spirituele. Ikzelf zou heel graag het wonder willen laten beginnen bij de stof, en bij de verwondering over het ingenieuze daarvan. En dan kom je vanzelf ook bij waar u meer de nadruk op legt.

Zohra: Ja. Het wonder van de materie. Ik heb het in de vorige lering geloof ik niet zo op het ingenieuze menselijke lichaam gebracht, maar wel op het wonder van de materie. Hoe deze materie doorlicht wordt, doorgeest. Dat is het wonder van die materie. En dat is wat de mens in het nieuwe tijdperk kan brengen tot een zo diepe, innerlijke religiositeit, dat dat een wereldreligie zal zijn, de eigen innerlijke religiositeit. Laten we het eenvoudiger zeggen: de eigen hoogste verwondering over zijn doorgeeste stof.

--- Ja, de verwondering, grote verwondering hoort hierbij. Dan geschiedt het, dan ben je als een klein kind.

Zohra: De grote verwondering houdt in dat in jou al je kunstmatig opgefokte denken, al je min of meer kunstmatig opgefokte geëmotioneerdheden stil vallen. En dat moment van stilte, dat is een geweldig moment van genezing.
Dat moment van genezing bestaat daaruit dat in die flits van verwondering, in die flits van stilte, dat het eeuwig malende denken ophoudt, de door wat dan ook gestimuleerde, geactiveerde emoties wegebben.

Als er maar één moment is van stille overgave, dan heeft dat een geweldige genezende uitwerking, psychisch, geestelijk en lichamelijk. Dat heeft een moment van zo grote harmonie dat alles in jouzelf wat gewond is, wat kapot is, wat eenzaam is, wat droevig is, zelfs wat lichamelijk kapot is een genezingsimpuls krijgt. Dat betekent niet dat uw kwaal, uw ziekte op dat moment ineens totaal is verdwenen, nee. Maar het betekent wel dat er in u is gekomen een grotere en een diepere aanvaarding, vertrouwen, het weer aandurven en kunnen.
En dat is een enorm groot iets.

En het wordt mij steeds weer gezegd de mensen op te wekken, op te roepen, dat de mens komt tot deze momenten. En in alles wat is gegeven en wat ik heb mogen doorgeven klinkt steeds deze liefdevolle, beschermende hulp in door.
Want alleen hierdoor kan de mens zichzelf bewaren, in stand houden. Want heus, geloof mij, er zal nog heel veel gebeuren met deze aarde. En alleen op deze wijze kunnen wij dat aan, kunnen wij zeker geestelijk overleven.

Binnen de bewustwording van Nederland wordt er een geheel eigen bijdrage geleverd door Zohra Noach.

Sinds 1974 krijgt zij boodschappen van de geestelijke begeleiding van de mensheid, de Meesters van Liefde en Wijsheid.

Het is een boodschap van acceptatie en vertrouwen in eigen geestkracht, komend tot transformatie van schaduwkanten in verzoening door de liefde van het eigen zelf.

De ontstane ruimte leidt tot innerlijke verzoening, in verbinding met anderen.

In honderden lezingen, cursussen en studiegroepen is deze boodschap tot uitdrukking gekomen.